

Ravne pri Šoštanju

Odkrili spomenik v Osreških pečeh

V Ravnah pri Šoštanju, v Osreških pečeh, kjer so 22. februarja 1944 borci Štirinajste udarne divizije srđito jurišali in z velikimi žrtvami prebili zadnji nemški obroč, sta občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje in krajevna organizacija zveze borcev odkrila v počastitev 4. julija, dneva borcev, spominsko obeležje. Slovesnost ob odkritju je bila v nedeljo, 6. julija.

Slovesnosti so se poleg krajanov, predstavnikov občinskih družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Velenje, udeležili številni borci, pa tudi udeleženci pohoda Štirinajste divizije na Štajersko. Med njimi je bil tudi generalpolkovnik Ivan Dolničar-Janošik, ki je bil na slovesnosti tudi slavnostni govornik.

O pomenu pohoda Štirinajste divizije in o gradnji spomenika je po uvodnem pozdravu Franca Hudomala, spregovorila članica občinskega odbora ZZB NOV Velenje Hermina Glaser: »Od dogodka, zaradi katerega smo se danes zbrali k skromni slovesnosti, je minilo 42 let. Kadar se čez časovna prostranstva oziram v ta čas, nam ni lahko pri srcu. V vsakdanjem življenju se nam neredko izmikajo izpred oči ideali, ki so se zanje bile neštete partizanske enote in ki so zahtevali toliko smrti partizanov. Vendar v globini src naših ljudi tisti ideali še vedno živijo. Kadar zastajamo na križpotjih ali se odpirajo pred nami dileme, se oziroma in iščemo kažipote v ravnanjih ljudi, ki so dali vse, kar so imeli,« je dejala in nato orisala težko pot Štirinajste na Štajersko, s posebnim poudarkom na borbah na tem področju, svoj govor pa je takole sklenila: »Mi, ki nam je bilo v zadnji vojni vihri prizaneseno in

smo ostali živi, in vsi tisti, ki so in bodo prišli za nami, ne bodo mogli nikdar do kraja doumeti in zadosti ovrednotiti, kaj je to pomenilo — izgubiti, darovati življenje, življenje, ki ga živiš samo enkrat — za sočloveka, za skupnost, za domovino, za rodove, ki bodo prišli za nami, za bodočnost in srečo drugih.

Spomenik smo posvetili preboju divizije na tem mestu in partizanom, ki so našli smrt v tej grapi. Toda mrtvi si nimajo kaj pomagati s častmi, ki jim jih izražamo po smrti. Nanje moramo misliti pred njihovim žrtvovanjem, da bi ga preprečili. Zato polagamo na srce vsem mladim, da čuvate to, kar imamo, da storite vse, da se strahote zadnje vojne ne bodo nikoli več ponavljale, da gradite tak svet, ko fantom in dekletom in pravicoljubnim ljudem ne bo treba več umirati za osnovne človekove pravice, za ideale, za katere so umrli

Belač, Špič, Kajuh in na stotine borcev Štirinajste.«

V slavnostnem govoru je nato tudi Ivan Dolničar-Janošik obudil spomin na težke vojne čase in na hude boje Štirinajste divizije. Preboj na Osreških pečeh pa je orisal s citati zgodovinarjev, ki so v svojih delih opisali ta dogodek.

O tem je Vlado Ambrožič Novljan v svoji vojaško zgodovinski študiji pohoda 14. udarne divizije na Štajersko napisal takole: »Boj se je začel pri Kaplanu. Posadki obeh bunkerjev sta čepeli v svojih zakloniščih med tem, ko so drugi orožniki nenehno metali bombe na partizane v dolini. Najprej so partizani poskušali z južne strani na juriš pregnati orožnike pri Kaplanu. Toda tu je bilo treba preteči kakih 200 metrov čistine, zato so si premislili. Poiskali so drugo, krajšo in bolj varno pot skozi gozd. Na čelu oddelka sta Viktor Avbelj-Rudi in Jože Klanjšek-Vasja zavzela sovražnikov bunker tako, da je Avbelj z ognjem iz brzostrelke neutraliziral nemško strojnico, da je Klanjšek lahko zmetel nekaj bomb. Izmed njih je eksplodirala šele peta, nakar so Nemci zbežali. Tu je bil ranjen Viktor Avbelj.

Tako so dosegli prvi uspeh, nakar so jurišali še ostali, in nemška desetina je pobegnila

Spomenik je slovesno odkril predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Velenje Nestl Zgank

proti Tučmanovi domačiji tako naglo, da ni utegnili vzeti s seboj nahrbtnikov. V trenutku so partizani sneli zadnja okna Kaplanove domačije in vdrlji v hišo. Po likvidaciji položaja pri Kaplanu je bila pravzaprav vrzel v nemškem rasporedu odprta. Toda velika nevarnost je še čakala Štirinajsto v dolini ob cesti in ob njeni zahodni strani, zakaj nemški ojenj od Hudobnika in Tučmana je bil natančen in smrtonosen. K sreči so v skriti grapi v strmini našli prav ozek prehod in se z majhnimi izgubami prebili proti vrhu.

Kdor je izbral drugo pot, je šel v smrt.

Divizijo je med prebojem va-

roval oddelek partizanov iz Tomšičeve brigade, ki se je junaško upiral sovražniku in je imel velike izgube.«

O strahovitem boju veliko pove tudi zapis namestnika komisarja Štirinajste divizije Matevža Haceta: »Tega dne so se odigrali junaški prizori... Na najbolj izpostavljeni točki, na neki višini v bližini Svetega Duha, ki jo je bilo treba držati za vsako ceno, se je prostovoljno javilo 16 komunistov iz bataljona Tomšičeve brigade, ki so vsi padli, boreč se do zadnjega strela... Bili so po večini delavci in dva študenta. Imeli so za seboj vse borbe od začetka 1942. leta. Spomi-

njam se: ko je šlo za to, kdo bo kril preboj divizije, se je javil vodnik Miha ter dejal: »Mi Tomšičevci! Na točko pojdemo sami komunisti.«

Ti citati so dovolj zgovorni in pričajo o veličini dogodkov, 22. februarja 1944 na Osreških pečeh. Pomnik, ki so ga odkrili bo vedno obujal spomin nanje.

Spomenik je slovesno odkril predsednik občinskega odbora ZZB NOV Velenje Nestl Zgank in ga izročil v varstvo osnovni organizaciji Zveze socialistične mladine Ravne.

(Dalje na 5. strani)

Jubilejni skok čez kožo v Titovem Velenju

Po trdnem knapovskem običaju

Rudarji vedno hrepentijo po soncu in svetlobi. Njihovo delo globoko pod zemljo samo kliče po tem. Zato ni nič čudnega, da je bil tudi letošnji stanovski praznik poln sonca in svetlobe. Bil je resnično lep praznični dan. Vse-povsod so plapolale črno-zelene rudarske zastave in se v lahmem vetru spogledovale z državnimi in republiški. Kotalkališče je že v zgodnjih jutranjih urah dobivalo praznično podobo, tribune pa so se polnile z vnetimi gledalci vsakoletne osrednje prireditve ob dnevu rudarjev, skoka čez kožo.

Se ne veste, zakaj rudarji skačejo čez kožo?

V 17. stoletju so ta običaj začeli na Češkem, vendar so takrat rudarji, preden so jih sprejeli v rudarski stan, morali skakati čez odprtino jaška. S tem so izkazali svojo moč in telesno pripravljenost, hkrati pa pokazali, kako so ponosni, da so postali rudarji. Kasneje so uvedli skok čez kožo.

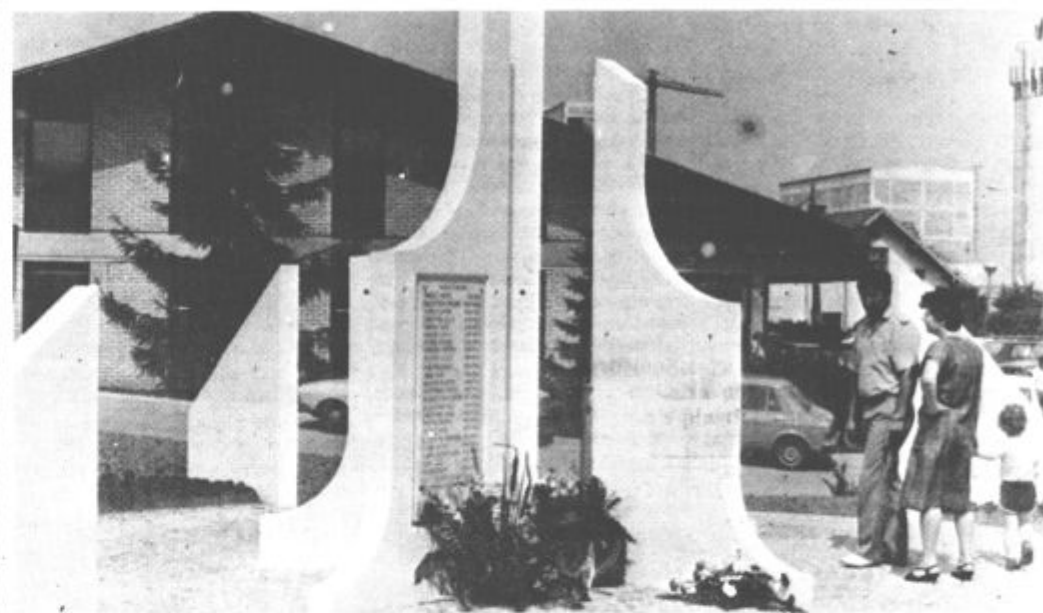
Zakaj kožo? Ščitila je njihovo telo, jih varovala pred vlago, jim služila kot predpasnik, po njej so se drčali s horizontov, hkrati pa

je bila koža tudi del njihove noše. In takšna slovesnost se je ohranila vse do današnjih dni; tudi do letošnjega stanovskega praznika in jubilejnega, 25. skoka čez kožo v Titovem Velenju. Mladih, ki so letos skočili v rudarski stan ponosno, pogumno in odločno je bilo po dolgih časih spet veliko — kar 102 sta se zaobljubila, da bo jama postala njihov kruh, da bodo postali trdni in kleni, pripravljeni na vse napore, ki jih bo jama od njih zahtevala.

(Dalje na 5. strani)

Pesje

Prireditve in dosežki

— Ves prejšnji teden so se v krajevni skupnosti Franca Leskoška-Luke Pesje vrstile prireditve ob letošnjem krajevnem prazniku, 7. juliju. Krajanje Pesja so odslej bogatejši tudi za nove in pomembne pridobitve, sicer pa več o tem na strani 7.

Starešine iz vse Jugoslavije v Kranju

Ob dnevu borca je bilo v Kranju 16. srečanja rezervnih vojaških starešin Jugoslavije pod geslom »Bratstvo in enotnost 86«. Srečanja, ki je bilo združeno z osrednjo republiško proslavo ob dnevu borca, so se udeležili tudi starešine iz velenjske občine. Srečanje v Kranju se je končalo z izmenjavo bogatih izkušenj, z željo po ohranitvi pridobljenih vrednosti in z delovnim dogovorom za naprej. Predsednik republiške konference ZRVS Stane Kotnik je izročil prapor predsedniku ZRVS Makedonije, saj bo prihodnje srečanje v Mavrovem.

(Dalje na 2. strani)

PRAZNIK ZA SMUČARSKO SKAKALNI KLUB TITOVO VELENJE — Na dan rudarjev smo v središču Šaleške doline dobili lepo, prekrasno plastično skakalnico, hkrati pa so zasadiли prvo lopato za še večjo 75-metrsko skakalnico. Več o tem na 9. strani. Na posnetku — prvi zmagovalc nove 55-metrske skakalnice s plastično snovjo (VOS)

»TAKO, PA SEM POSTAL RUDAR!« si verjetno mislijo ti, mladi fantje, ki so si po uspešnem in dobro premišljenem skoku v rudarski stan zaslužili vrček piva. Tako odločno kot so skočili čez kožo so nagnili tudi vrček. A do takrat, da postanejo pravi rudarji, takšni kot so tisti, ki so jih opazovali s tribun, bo preteklo še nekaj časa. Nobena šola ne da toliko, kot da življenje. In nobena ni tako trda in neizprosna kot je šola globoko pod zemljo.

Lepa doživetja . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zapišimo, da je imelo tokratno srečanje širši pomen, predvsem pa delovni. Prav delovne izkušnje, ki so si jih starešine izmenjali pred tem, ko so nekatera slovenska mesta gostila starešine iz drugih republik in pokrajin, so bile še kako koristne in poučne.

Na obisku v Titovem Velenju so bili starešine iz Splita, ki je po braten s Titovem Velenjem. Občinska konferenca ZRVS Velenje je gostom iz Dalmacije pripravila pester program z ogledom različnih kulturnih in zgodovinskih

znamenitosti našega mesta. Ogle-dali so si tudi dom borcev in mladine in dom SLO ter se za krajši čas zadržali na delovnem in prijateljskem srečanju. Ko so gostje iz splitskih občin odhajali iz Titovega Velenja, so dejali, da so bili nad vsem, kar so videli in doživeli v treh dneh, več kot prijetno presenečeni. Poleg skokov na novi plastični skakalnici, jim bodo v najlepšem spominu ostali tradicionalni običaji rudarjev ob njihovem stanovskem prazniku, s skokom čez kožo na čelu.

B. M.

Gostje iz Splita v sproščenem pogovoru z gostitelji

Raje na odpad kot ceneje

! Pred kratkim je bila na naši tržnici sezona jagod. Cena je bila takšna, kot so jo prosto oblikovali »stalni branjevci« na velenjski tržnici — brez konkurence in največkrat brez ekonomske opravičenosti — previsoka!

Vsako leto ob istem času se na naši tržnici pojavijo tudi neposredni pridelovalci jagod, ki jih ponujajo tudi 20 in celo 50 odstotkov ceneje. Tako so letos »stalni branjevci« prodajali jagode po 600 dinarjev za kilogram, neposredni proizvajalci, ki nimajo časa pol ure čakati za vsak kilogram, pa so postavili ceno — 400 dinarjev. Branjevci, ki so stalni oskrbovalci naše tržnice, se prej skušajo pogovoriti z besedami in grožnjami, da naj ne postavljajo nižjih cen od njihovih. Ker jih prvi niso ubogali, so tudi drugi morali znižati ceno. Ko pa so »sezonski« prodali celotno količino jagod, so »stalni branjevci« spet dvignili ceno na prejšnjo raven. Večkrat sem skupaj

z drugimi kupci videl, kako raje nesejo na odpad tudi po nekaj gajbic gnilega sadja, kakor da bi ga ponudili nekaj ceneje.

Ta primer veliko pove o »ekonomski opravičenosti« tako visokih cen! Zato je čudno tudi obnašanje kupcev, ki jim sploh ni mar, koliko stane sadje in zelenjava pri posameznih branjevcih. Drugače bi kupovali samo pri tistem, ki občasno pride. Tudi zaradi tega, ker je pri njih blago kvalitetnejše. Podobno je tudi s papriko in še bolj s stročjim fižolom. Slednji je sedaj po 300 dinarjev kilogram! Za 200 dinarjev cenejši kot v trgovini! Zanima me, kaj o tem misli naša vrla inšpekcija.

Ravno danes, ko to pišem, se je nekdo pritoževal tudi nad higieno kruha, ki ga v plastičnih zabojih vlečejo po tleh ravno na mostu, kjer je smetišče. Tudi prodaja jogurta, ki mu je že potekla doba trajanja, ni nikakršna novost.

Mihael Slivar, Šlandrova 8
Titovo Velenje

Višje rejnine

Maja letos je republiška skupščina socialnega skrbstva sprejela samoupravni sporazum o Skupnih osnovah in merilih za določanje rejnine in o plačevanju rejnine. V aktu so opredeljeni vsi stroški za otroka, ki je v tuji oskrbi. Višino materialnih stroškov zanj pa posebej določa samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic (ti znašajo 43 odstotkov poprečnega mesečnega osebnega do-

hodka na zaposlenega v Sloveniji v preteklem letu), plačilo za delo rejnika pa je posebej določeno. Če se ta ukvarja z rejninstvom kot samostojno poklicno dejavnostjo oziroma skrbi za dva, tri zdrave, ali dva lažje prizadeta otroka, znaša plačilo 75 odstotkov poprečnega čistega mesečnega dohodka na zaposlenega v Sloveniji v minulem letu. Če ima rejnik le enega otroka, prejema zanj 25 odstotkov poprečnega mesečnega dohodka na zaposlenega v naši republikli v preteklem letu.

V občini se poskušamo postavljati ciljem postopno približati. Ker skupnost socialnega skrbstva nima dovolj denarja, so rejnine od 1. maja višje le za 80 odstotkov, od 1. septembra dalje pa se bodo te povišale še za preostalih 20 odstotkov. Tako bo rejnik od tega dne dalje prejemal za otroka do enega leta starosti 44.469 dinarjev, od tega za delo 13.742 dinarjev, 37.378 dinarjev bo znašala rejnina za otroka do 6. leta starosti, za otroka od 7. do 14. leta 42.105 dinarjev, nad 14 let pa 49.196 dinarjev.

Morda bodo višje rejnine le spodbudile katero družino oziroma posameznika, da se bo odločil za takšno humano delo. Kot vemo morajo sedaj vsi rejenci iz naše občine živeti pri družinah izven občinskih meja.

KS se niso odzvale

Poslovna enota Dinosa iz Titovega Velenja je letos pomladi, ko naj bi krajevne skupnosti očistile svoja okolja, poslala v vse kraje dopise s katerimi jih je obvestila, da naj zberejo sekundarne surovine, ki jih bodo prišli iskati delavci Dinosa. V vse kraje so bili pripravljene postaviti tudi svoje kesone, krajevnim skupnostim pa seveda sekundarne surovine tudi plačati.

Žal ni bilo odziva niti ene krajevne skupnosti.

(mz)

Šoštanj

Bodo v Šoštanju ukinili poročno dvorano

V poročni dvorani v Šoštanju, ki velja občinski proračun okoli 1 milijon (nov seveda) letno, je vse manj porok. Med tem ko so jih leta 1982 našli še 55, jih bo v letošnjem letu predvidoma le še okoli 35 (tu pa so vštete tudi poroke sklenjene v tujini in le naknadno vpisane v Šoštanju).

Zaradi visokih stroškov in tako malega števila sklenje-

nih zakonskih zvez v Šoštanju predlaga občinski oddelek za notranje zadeve, da poročno dvorano v Šoštanju ukinejo. Ta predlog so na zadnji seji obravnavali člani izvršnega sveta in menili, da morajo o njem spregovoriti tudi v krajevni skupnosti. Predlog o ukinitvi poročne dvorane pa bodo nato obravnavali delegati zborov velenjske občinske skupščine. (mz)

AMD Velenje

Novo vlečno vozilo

Avto moto društvo Velenje je dobilo novo vlečno vozilo in prikolice za vleko, kot je bilo to doslej, ne bodo več posojali. Za ta korak so se odločili, ker so prikolice dobivali nazaj z zamudo, poškodovano, nekaj najemnin ni bilo poravnanih, ljudje pa so jo uporabljali za vožnjo vseh mogočih stvari . . .

Seveda pa imajo člani društva še naprej prvi prevoz poškodovanega vozila ob prometni nesreči do 500 kilometrov zastonj.

Novo vozilo bo prišlo prav tu di za poučevanje voznikov, saj kot so na društvu povedali, bodo že letos to razširili na vse kategorije, torej tudi za voznike tovornjakov in avtobusov, česar do sedaj ni bilo. Pri opravljanju vozniškega izpita za voznike B kategorije imajo člani AMD 10 odstotni popust, dijaki in študentje pa še 10 odstotkov popusta več. Za opravljanje izpita lahko uveljavite tudi šestmesečni brezobrestni kredit.

(mkp)

Otroški dodatki višji za 35 odstotkov

Na zadnji seji skupščine skupnosti otroškega varstva so med drugim povišali tudi cene družbeno denarnih pomoči in sicer so te od 1. julija dalje višje za 35 odstotkov. Predvideli pa so še eno povišanje in sicer v mesecu oktobru.

Cene v vzgojno varstvenih za-

vodih so se letos povišale že dvakrat in sicer v začetku leta za 30 odstotkov, v aprilu še za 20 odstotkov, kot predvidevajo pa se bodo te povišale še enkrat in sicer s 1. septembrom. Po sedanjih predvidevanjih bo to povišanje precej visoko, za okoli 89 odstotkov. (mz)

Iz analize volitev v občini Velenje

Da bo naše delegatsko delovanje uspešnejše

Volitvam, ki so sestavni del družbeno politične aktivnosti pri graditvi našega političnega sistema ter uveljavljanja samoupravne demokracije, smo namenili v občini Velenje veliko pozornosti. Aktivni smo bili že v času priprav nanje, zato lahko tudi z zadovoljstvom ugotovljamo, da so dobro uspeli. Dosegli smo visoko udeležbo na voliščih v krajevnih skupnostih, kar prav gotovo pomeni, da je velika večina delovnih ljudi in občanov prepričana v idejo samoupravne socializma.

Z udeležbo v organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih pa nismo bili povsem zadovoljni. Dosegli smo jih v višini slabih 89 odstotkov, saj smo v mnogih primerih obšli delavce, ki so bili na bolniški, na službenem potovanju . . . V organizacijah združenega dela namreč skorajda niso izkoristili možnosti, da bi lahko z volitvami pričeli že 10. marca in bi torej lahko volili tudi tisti, ki so kasneje odšli na službena potovanja.

V občini Velenje je bilo ob letošnjih volitvah 28 291 volilnih upravičencev, glasovalo pa jih je 95,02 odstotka. Po statističnih podatkih je bil evidentiran za opravljanje delegatskih dolžnosti vsak osmi občan. V združenem delu je med izvoljenimi 3 513. delegati za zbor združenega dela in samoupravne interesne skupnosti dobrih 40 odstotkov žensk, 19,7 odstotka je mladih, 23 odstotkov pa je članov Zveze komunistov. V krajevnih skupnostih so izvolili skupno 1467 delegatov. Od tega je slabih 30 odstotkov žensk, dobrih 15 odstotkov delegatov je mladincev, nekaj manj kot 27 odstotkov pa jih je članov Zveze komunistov.

Če ocenjujemo na splošno smo z opravljenimi volitvami v občini Velenje lahko zadovoljni. Tako so menili tudi na zadnji skupni seji občinske konference SZDL Velenje in občinskega sindikalnega sveta. Seveda pa so namenili veliko pozornosti tudi slabostim, ki so jih ob letošnjih pripravah in izvedbi volitev zabeležili.

Ravno njim je namenila v analizi volitev v občini Velenje 1986 vsa pozornost tudi občinska konferenca SZDL.

ODPRAVIMO POMANJKLJIVOSTI

V analizi poudarjajo, da moramo v občini takoj pristopiti k nadaljnjemu dopolnjevanju volilne zakonodaje, zlasti na področjih, kjer so ugotavljali pomanjkljivosti in zapletenost volilne tehnike. Občinska konferenca SZDL Velenje tudi predlaga, da bi vse družbeno politične organizacije v svoje akcijske programe kot stalno nalogo zapisale kontinuirano evidentiranje delegatov. Menijo da je potrebno v prihodnje v priprave na volitve, bolj vključiti sredstva obveščanja. Družbeno politične organizacije pa, morajo sproti ocenjevati delova-

nje in uresničevanje delegatskega sistema, zlasti pa svoje delovanje v delegatskem sistemu. S takšnim pristopom bomo presegli usmerjenost predvsem na organizacijske probleme in dali poudarek vsebinskim nalogam. Tako pa bo tudi lažje uveljaviti spremembe, ki s samimi volitvami nastajajo v političnem sistemu, predvsem pa utrdili proces demokratizacije družbeno političnega sistema. To pa narekuje tudi zahtevo po večji odgovornosti poslovnih organov v organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih za doslednejše uresničevanje delegatskih funkcij na relaciji ozd — delegatske skupščine, predvsem z vidika pomoči delegacijam.

Med zaključki je poudarjena tudi večja krepitev fronte socialističnih sil s trdnjšim povezovanjem raznih družbenih organizacij in društev, ki v tokratnih pripravah na volitve niso v celoti uveljavile svoje vloge.

Če se zavedamo, da volitve ne pomenijo zgolj zamenjavo enim delegatov z drugimi, ali morebitno povečanje števila občanov, ki so neposredno vključeni v delegacije in delo delegatskih skupščin ampak, da pomenijo volitve predvsem sistem uveljavljanja novih idejno političnih in vsebinskih vidikov v našem sistemu, potem bo potrebno v bodoče več pozornosti posvetiti zlasti odgovornosti za doslednejše uresničevanje delegatskih funkcij na vseh nivojih in uresničevanje delegatskih funkcij povezati s pomembnimi družbenopolitičnimi in družbeno ekonomskimi dogajanjmi v občini.

Med pomembnimi nalogami s tega področja je tudi takojšnja priprava programa sistema delegatskega obveščanja v skladu z že sprejetimi stališči občinske konference SZDL Velenje, v rokovnik za pripravo in izvedbo volitev članov delegacij in delegatov za skupščine članov družbeno politične skupnosti in SIS pa je treba vnesti postopek za izvolitev članov Izvršnega sveta.

V mnogih okoljih so oblikovanje delegacij močno spremenili in tam morajo spremeniti tudi statute, takoj pa moramo začeti uresničevati tudi sklepe volilno programske seje občinske konference SZDL Velenje o racionalni organiziranosti SIS in vlogi ter nalogah SIS.

Analizo opravljenih volitev so dopolnili še s poročilom o poteku političnih aktivnosti v pripravah na skupščinske volitve 1986, s poročilom o opravljenih kandidacijskih postopkih med prvo in drugo sejo občinske kandidacijske konference in opravljenih volitvah ter poročilom občinske volilne komisije o opravljenih volitvah.

Nalog, ki jih moramo opraviti je vsekakor veliko. Lotiti se jih moramo nemudoma in odgorovno.

ZAČETEK REGULACIJE PAKE — Prejšnjo sredo so delavci celjskega podjetja Nivo pričeli z zemeljskimi deli pri regulaciji reke Pake pri križišču ceste na Trebeliško. Dela na približno 300 metrih nove struge bodo potekala okoli tri mesece. Najbolj se seveda te regulacije veselijo bližnji krajanji, saj jim je reka Paka ob močnejših nalivih večkrat poplavlila njive in travnike ter velikokrat uničila posevke.

(b. m)

MLAJŠI V VARSTVU STAREJŠIH — Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Paka je prejšnji teden na Trebeliškem tretje leto zapored pripravila pionirski tabor »Paka«. Letos je bila udeležba največja, saj se je tabora udeležilo 17 pionirjev podružnične osnovne šole iz Pake ter trije vzgojitelji iz vrst mladine iz Pake. Pionirji so bili s programom in vsmi aktivnostmi zelo zadovoljni. Domov so odšli s prijetnimi doživetji in novim znanjem kako živeti v naravi, oziroma pod šotori.

(b. m)

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot

tednik pa izhaja »Nas čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovornega urednika), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtekih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, Telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzovjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 80 dinarjev. Mesečna naročnina 300 dinarjev, letna naročnina za

individualne naročnike je 3.600 dinarjev, za tujino 6.600 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603—38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Nas čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421—1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Intervju s Kristianom Hrastelom

Zagotoviti morajo še večjo stopnjo obvladovanja zdravstvene problematike v osnovni zdravstveni dejavnosti

Dosedanji razvoj zdravstva v velenjski občini je občutno zaostajal za dinamičnim gospodarskim razvojem. Tako se je vse bolj poglobljajal razkorak med potrebami, zahtevami in možnostmi obvladovanja zdravstvene problematike.

Posebnost položaja zdravstva v velenjski občini, glede na slovensko poprečje, se kaže zlasti v gospodarski strukturi (energetika, gradbeništvo, predelovalna industrija). Zaposlitveni strukturi (prevladujejo ozki profili), visoki stopnji zaposlovanja (v SRS med 1 in dva odstotka, v občini Velenje v prejšnjem desetletju med 8 in 12 odstotki). Poleg tega imamo težke delovne pogoje, veliko fluktuacijo (3000 do 4000 delavcev letno), veliko dnevno migracijo delavcev (več kot 4000 delavcev), delavci, ki so na začasnem bivanju nimajo ustreznih življenjskih pogojev, imamo največjo nataliteto v SR Sloveniji, približno 25 tisoč delavcev pa zagotavlja pravice iz zdravstvenega varstva več kot 52 tisoč zavarovancem širom Jugoslavije v 2300 zdravstvenih organizacijah.

Kljub težkim razmeram v katerih deluje zdravstvo v velenjski občini, pa so zdravstveni delavci s solidno organiziranim zdravstvenim varstvom, a s skrajnimi napori, uspeli obdržati ustrezen nivo zdravstvenega varstva delavcev in občanov. Še več. Ob relativno zmanjšanih sredstvih, iztrošeni diagnostični opremi in slabih prostorskih možnostih, so razvili sodobnejši dispanzerski način dela za skoraj vse strukture prebivalstva. Za aktivno populacijo pa so organizirali obravnavo v obratnih ambulanzah. Z uvajanjem nekaterih specialističnih služb v osnovni zdravstveni dejavnosti, so dvignili nivo osnovnega zdravstvenega varstva

ter ga bolj približali zavarovancem.

Več o problematiki Zdravstvenega centra Velenje ter razvojnih usmeritvah pa je, v pogovoru za naš teden, spregovoril predsednik poslovnega odbora Zdravstvenega centra Kristian Hrastel.

Na začetku prejšnjega leta je bila delegatoma občinske skupščine predstavljena obsežna analiza zdravstvenega varstva v občini Velenje, z oceno minulega srednjeročnega obdobja ter poudarkom na novem srednjeročnem obdobju in še daljših razvojnih hotenjih.

Kristian Hrastel: »Ocenjeno je bilo, da je gradivo dovolj realen prikaz zdravstva. To je v naši občini gotovo v posebnem položaju in to predvsem zaradi gospodarskega razvoja, ki ima nekatere bistveno drugačne kazalce, kot so na tem področju značilni za našo republiko. Največji problem je ekstenzivno zaposlovanje. Družbene dejavnosti namreč nikoli niso mogle slediti tako naglemu zaposlovanju, pa tudi nataliteti ne, saj so v občini prihajali predvsem mladi, imamo mlade družine, s tem pa seveda cel niz problemov, ki segajo od temeljev do nadstave in jih še leta ne bomo mogli tako urediti, kot v kakšni drugi občini, ki tega razvojnega elementa ni občutila tako izrazito, kot mi.«

Veliko število delavcev v celotni sestavi prebivalstva ter posebna gospodarska struktura s težkimi pogoji dela v jami ali za tekočim trakom, vpliva tudi na zdravstveno stanje prebivalstva.

Kristian Hrastel: V zdravstvu nismo uspeli vedno razreševati problematike, ki je nastajala. Predvsem s stališča preventive je bilo vedno premalo denarja in kadrov, da bi se te naloge lahko dovolj uspešno lotili. Poskušali smo sicer že v začetku prejšnjega srednjeročnega obdobja svoje delo naravnati tako, da bi zajeli čim več aktivne populacije in obravnavo v obratnih ambulanzah in tako čim bolj povezati preventivo in kurativo, vendar te naloge nismo v celoti realizirali.

Pa vendar so bili uspehi.

Kristian Hrastel: »Velik napredek je bil napravljen v tem, da smo uspeli oblikovati takšno organizacijo, ki nas bo hitreje pripeljala do želenega cilja. Uspeli pa smo vplivati tudi na zavest uporabnikov in izvajalcev, da je perspektiva zdravstvenega varstva v preventivnem delovanju in enotnem obravnavanju problematike v delovni in zdravstveni organizaciji. V delovni organizaciji predvsem skozi ocenjevanje pogojev dela ter spremljanje psihofizičnih obremenitev, tako organizatorjev proizvodnje, kakor tistih delavcev na najbolj izpostavljenih delovnih mestih.«

Pomemben člen razvoja zdravstva je gotovo torej prosvetljevanje, izobraževanje ljudi, dvig zdravstvene zavesti ter dvig odgovornosti uporabnikov za ohranjanje zdravstva skozi prosvetljevanje od vrta do starejše populacije.

Kristian Hrastel: »Tu smo napravili precejšen korak, predvsem pri mlajši ženski populaciji, v času rodnosti. Zelo veliko je bilo storjenega tudi na področju zobozdravstvene preventive. Otroci se sedaj že v vrtcu učijo varovati zobovje in napori, ki so vložen, se že bogato obrestujejo.

Kristian Hrastel: Prostorska utesnjenost že postaja ovira za nadaljnji dvig kakovosti našega dela

Preventivi v zdravstveni vzgoji bomo namenili še večjo skrb in jo tudi kadrovsko okrepili. Doslej smo imeli samo enega organizatorja tovrstnih aktivnosti, sedaj pa bomo imeli dva. Tako bomo lahko zajeli tudi vrsto področij, ki jih doslej nismo uspeli obvladovati.

Omenim naj, da je bil pomemben korak storjen tudi na področju zdravstvenega varstva borcev in udeležencev NOB, ki so zajeti v posebnem dispanzerju in kakovostno obravnavani. Naša naloga pa je zajeti v poseben geriatrični dispanzerski način obravnave celotno starejšo populacijo.

Pomembna posebnost minulega razvoja je, kot ugotavlja, približevanje specialističnega zdravstvenega varstva uporabnikom.

Kristian Hrastel: »Na tem področju se smelo približujemo postavljenim ciljem. Dva med njimi pa sta globalna. To je hitrejša obravnava in ugotavljanje bolezni že v naši zdravstveni organizaciji ter višje stopnje obravnave v drugih hospitalno specialističnih organizacijah, vendar brez dolge čakalne dobe in nepotrebnih potovanj in hitrejša vračanje zavarovancev na delovna mesta. Že doslej smo tako prihranili pomemben del sredstev v naši družbenopolitični skupnosti.«

Kako pa ste vse te in druge ugotovitve, potrebe in želje vtakli v načrte, ki ste jih pripravili za to srednjeročno obdobje?

Kristian Hrastel: »V dispanzersko metodo obravnave ali v obratne ambulante (v Zdravstvenem centru) želimo zajeti čim večje število delavcev. Seveda vse skladno z doktrino, to pa pomeni, da moramo zadovoljivo razviti preventivo, kurativo in spremljanje človeka od delovne

ga mesta do življenja v družini. Ustrezne službe, ki bodo preventivno delovale, pa morajo biti organizirane tudi v delovnih organizacijah. Pri uresničevanju tega cilja je pomembna vloga namenjena zdravilišču Topolšica, ki se mora povsem usposobiti za področje usmerjene organizirane rekreacije za posebne vrste obolenj, ki izvirajo iz pogojev dela.

Druga pomembna naloga je razvoj specialistične dejavnosti in to strok, ki so glede na bolewnost naše populacije najbolj potrebne. V sodelovanju z bolnišnico Topolšica bomo predvsem na internističnem področju razvijali dejavnost skladno z delitvijo dela do take stopnje, kot nam bo stroka in strokovnost tamkaj zaposlenih zdravstvenih delavcev in tehnična opremljenost dopuščala.

Seveda je zelo pomembno, da smo se dogovorili o dolgoročnem medsebojnem strokovnem sodelovanju z bolnišnico Celje in sicer v internistiki na področju ugotavljanja obolenosti organov v prsnem košu (pljuča, srce, ožilje). Podpisali smo sporazum, ki je za zagotavljanje celovitega zdravstvenega varstva naših zavarovancev velikega pomena.

Predvsem upamo, da posledje ne bo večjih pritiskov za izgradnjo novih hospitalnih zmogljivosti, saj dogovor omogoča, da bomo lahko vse potrebne in razpoložljive bolnišnične zmogljivosti v ožjem in širšem družbenem prostoru bolj racionalno uporabljali kot doslej. Upamo, da bomo podobnih dogovorov dosegli tudi z bolnišnico Slovenj Gradec, dogovarjali pa se bomo še z drugimi kliničnimi zdravstvenimi organizacijami v SR Sloveniji.

Kakšno je torej mesto bolnišnice Topolšica?

Kristian Hrastel: »V tem srednjeročnem obdobju bi v Topolšici na področju pulmologije ohranili sedanjo zmogljivost, vendar pa bi jo strokovno dogradili. Pri internistični dejavnosti pa bi dogradili kardiološke obravnave, seveda v sodelovanju z drugimi organizacijami, zlasti z bolnišnico Celje in Kliničnim centrom.«

Gotovo obstajajo še druga področja, ki jim nameravate nameniti skrb v tem srednjeročnem obdobju?

Kristian Hrastel: Naša velika naloga je večja stopnja obvladovanja zdravstvene problematike v osnovni zdravstveni dejavnosti ter nega in zdravljenje na domu, kot cenejša oblika, vendar le, kadar jo lahko uporabljamo brez škode za človekovo zdravje. Že sedaj obvladujemo osemdeset odstotkov zdravstvene problematike in za to porabimo le 30 od-

stotkov sredstev občinske zdravstvene skupnosti. Poskušali bomo do konca tega srednjeročnega obdobja zajeti v osnovni zdravstveni dejavnosti 85 odstotkov zdravstvene problematike. Pri tem bo pomembna naloga tudi krepitev zdravstvene vzgoje. Vanjo želimo zajeti še tiste strukture prebivalstva, ki jih doslej nismo. Verjetno pa bi se morali dogovoriti tudi za dolgoročno zasledovanje problematike vpliva onesnaževanja okolja na zdravstveno varstvo občanov.

Vse naloge, ki ste jih našli, so povezane s kadrovskimi, prostorskimi in tehničnimi zmožnostmi?

Kristian Hrastel: »Kadrovske težave so precejšnje, čeprav je statistično v slovenskem prostoru dovolj zdravnikov, ki bi zadostili vse potrebe zdravstvenih organizacij. Večina pa jih, čeprav na neustreznih delovnih mestih, želi ostati v Ljubljani ali njeni okolici. Vendar bomo to težavo razrešili, če bomo lahko izboljšali pogoje dela, posebno s pridobitvijo novih delovnih prostorov. Zato je dograditev zdravstvenega doma izjemnega pomena za naš razvoj osnovnega zdravstvenega varstva. Sedaj smo namreč tako utesnjeni, da to postaja ovira za nadaljnji kakovostni dvig našega dela.

Do leta 1990 bi potrebovali po normativih še 5800 kvadratnih metrov površin. Investicijski program je pripravljen, naročeni so tudi projekti za predvideni prizidek, ki bi ga lahko gradili tudi po fazah. V njem bi namenili prostor za zdravstveno varstvo delavcev z medicino dela, za urgentno medicino, rentgenološko službo skupaj z dispanzerjem za pljučne bolezni in za lekarniško dejavnost. Ustreznejše bomo potem lahko razporedili druge dejavnosti, predvsem pa predšolski in šolski dispanzer, ki imata sedaj že kar nemogoče delovne pogoje, pa zdravstveno varstvo žena itd.

Izrednega pomena za naše delo pa je bila pred kratkim izpeljana posodobitev opreme. Dobilni smo sodobno diagnostično opremo od rentgena do ultrazvoka, pa vrsto aparatov za zobozdravstvo, za diagnostična laboratorija v Titovem Velenju in Topolšici in za kardiološki laboratorij v Topolšici. To je bilo nujno potrebno, saj smo se z močno iztrošeno opremo znašli v dokaj nezavidljivem položaju. Sedaj pa je stanje povsem drugačno. In če bomo v tem srednjeročnem obdobju izpolnili še ostale predvidene naloge, potem bo zdravstvo v občini Velenje ohranilo in še poglobilo visoko kakovost svojih storitev.«

B. Zakošek

Delegatki 13. kongresa ZKJ

Sprejete naloge morajo tudi zaživeti

S 13. kongresom Zveze komunistov Jugoslavije smo sklenili letošnje kongrese. Prav od vseh, še posebej pa od kongresa jugoslovanskih komunistov, smo veliko pričakovali, saj se zavedamo, da so nam potrebni za dosego boljših ciljev odločnejši koraki.

Obte delegatki, ki sta na zveznem kongresu jugoslovanskih komunistov zastopali komunistično občino Velenje — Irena Brložnik in Anica Kristan, sta se v času priprav na ta skup jugoslovanskih komunistov, zavedali velike odgovornosti. Skupaj z njima smo namenili vs o pozornost pripravam na kongres tudi v večini osnovnih organizacij Zveze komunistov. Poleg obravnave kongresnih dokumentov smo v tem času še odločneje in kritičneje spregovorili o lastnih slabostih, o pomanjkljivostih, ki bi jih morali za ddooseg boljših ciljev odpraviti. Skratka priprave na 13. kongres Zveze komunistov Jugoslavije so bile v občini Velenje zares temeljite, temeljito pa sta sse nanj pripravili tudi obe naši i delegatki. Obe sta na kongresu sodelovali v komisiji za naloge komunistov na področju ggospodarsko tehnološkega razvoja in nadaljnje izgrajevanja družbeno ekonomskih odnosov. Razpravljali pa sta o problemu ekološke v Šaleški dolinini ter o oslanjanju na lastne sile (na primeru Gorenja).

Kongres je za nami. Na njem so delegati opozorili na naše pomanjkljivosti, dogovorili pa so se tudi za vrsto aktivnosti in usmeritev za nadaljnje delo. Vseh nalog se moramo lotiti nemudoma zavzeto in odgovorno. Temeljito moramo preseči stare razvade in nikakor dopustiti, da bi sprejete naloge in usmeritve, sicer ocenjene kot dobre, ostale napisane le na papirju, v praksi pa bi nanje pozabili.

In s kakšnimi vtisi sta se iz Beograda vrnili Irena Brložnik in Anica Kristan?

»Kljub temu da zasledujem vsebine sej in sklepe najvišjega organa komunistov Jugoslavije, sem šele na kongresu realno spoznala, kakšno je stanje v Zvezi komunistov Jugoslavije in v Jugoslaviji nasploh, kakšne so gospodarske in družbene ekonomske razmere ter kako vse to doživljajo delavci na različnih koncih Jugoslavije.«

Je uvodoma dejala Irena Brložnik. V svojem razglabljanju o kongresu se je pridružila mislim Milana Kučana, ki je dejal, da je bil letošnji kongres jugoslovanskih komunistov, kongres kritike. Poudarja sicer, da so jo na začetku nekatere poteze predsedstva komisije v kateri je delovala presentile v negativnem smislu, še posebej pa jo je veselilo, da so se v razpravi oglasili številni komunisti iz neposredne proizvodnje, takšni, ki o svojem položaju, o pri-

zadevanjih in nadaljnjih nalogah redkeje spregovorijo. Izrečena kritika na kongresu je bila po mnenju Irene Brložnik v večini primerov zdrava, konstruktivna. V manjšini so bili prisotni alternativni predlogi na osnutek resolucije. Vsekakor pa je razveseljivo, poudarja Irena, da se je kongres na koncu poenotil v najbolj ključnih usmeritvah za izhod iz nastale gospodarske in družbene krize. Še posebej je bila naša delegatka navdušena nad enotnostjo za boj proti etatizmu in za uve-

ljavitev ekonomskih zakonitosti. Potrdili so tudi pravilnost programa ekonomske stabilizacije in menili, da že prvi ukrepi zveznega izvršnega sveta vodijo k njegovi uveljavitvi. Konkretno so opredelili vrsto nalog s tega področja. To je v prvi vrsti potreba po večjem izvozu, ustreznem vrednotenju znanja, stimulaciji ustvarjalnosti... sta naštevati naši sogovornici. Poudarili sta tudi, da bomo vse to lahko uresničili, če bomo uspeli zmanjšati razkorak med teorijo in prakso

našega sistema.

Pridružujeta se tudi mnenju komisije za idejno politično vlogo v družbi, kjer so odločno poudarili, da je potrebno krepitev lik komunistov, več pozornosti pa je treba nameniti tudi marksističnemu izobraževanju. Uspešne pa so bile po njunem mnenju tudi volitve v Centralni komite Zveze komunistov Jugoslavije. V ta najvišji organ jugoslovanskih komunistov so izvolili precej mlajših članov, več žensk, več neposrednih proizvajalcev. Naložili pa so jim tudi več odgovornosti za hitrejšo in uspešnejše razreševanje nastalih vprašanj.

»Že, ko sva odhajali na kongres, ki je sicer posebno doživljeno, je dejala Anica Kristan,« zdaj, ko sva se vrnili v svoji delovni okolji, pa se prav tako odgovorno zavedava, da moramo dogovorjeno tudi v praksi uresničiti. Za to sva odgovorni še posebej prav midve, ki sva se udeležili letošnjega kongresa. Predvsem pa imam tu v mislih, da moramo preseči s staro prakso, da ni dovolj, če sprejmemo usmeritve za delo — te moramo v praksi tudi uresničiti. To seveda tudi pomeni, da moramo zaostri odgovornost povsod, zaostri moramo še posebej odgovornost komunistov in predvideti za neuresničevanje nalog tudi

sankcije.« Anica Kristan je ob tem dodala tudi, da bi morali dati, tako kot so na kongresu ugotavljali mladi, več možnosti mladim strokovnjakom. Prav od njih lahko pričakujemo drugačne rezultate, nove ideje. Mlada generacija bi se morala v našem družbeno političnem in gospodarskem življenju bolj uveljavljati. Ob tem pa ti ne bi smeli poudarjati le svojih pravic in zahtev, temveč morajo biti pripravljeni sprejemati tudi odgovornosti.

Se veliko sta pripovedovali naši sogovornici, vtisov in idej za uspešnejše delo je veliko in prav gotovo jih bosta vnesli v prakso, v naša skupna prizadevanja, da vendarle opravimo s starimi slabostmi in izplavamo iz krize. S kongresa sta se vrnili še posebej zadovoljni, saj sta menili, da so se v vseh ključnih vprašanjih poenotili. Enotnost pa je prav gotovo pogoj za uresničitev skupnih nalog. Dvom sta se vrnili tudi s prepričanjem, da smo zadanim nalogom kos, da jih znamo, zmremo in hočemo uresničiti. Seveda pa je vse to odvisno od slehernega komunistov, od vsakega delavca. Še posebej komunisti moramo z zglednim delom izstopati. V prvih vrstah morajo pristopiti k uresničevanju vsega sprejetega in biti pripravljene tudi na odreknanja, sta poudarili Irena Brložnik in Anica Kristan.

Mira Zakošek

Anica Kristan (levo) in Irena Brložnik sta na 13. kongresu jugoslovanskih komunistov zastopali naše okolje

Zdravstvena skupnost

Vzgajanje prebivalstva — pomembna naloga

Delegati Občinske zdravstvene skupnosti Velenje so na svojem drugem zasedanju posvetili največ pozornosti osnutku srednjeročnega plana Občinske zdravstvene skupnosti.

nem 3. letu. Za to pa bo potrebno zagotoviti še več zdravnikov in seveda tudi več sredstev.

maternice in dojk pri ženah. Med izredno pomembne naloge s tega področja sodi tudi vzgajanje prebivalstva o rizičnih faktorjih pri nastajanju kroničnih bolezni.

pa seveda nalog s področja zobozdravstvenega varstva, predvsem šoloobvezne mladine. V planu je zapisano, da naj bi v tem srednjeročnem obdobju poskrbeli za zdravljenje vseh stalnih zob učencev v 2., 3., 4. in 5. razredu osnovne šole in v zadnjem razredu osnovne šole.

Nalog, ki so zapisane v srednjeročnem planu je veliko. A kako jih izvesti? Poleg potrebnih sredstev in več zdravnikov so tukaj tudi prostorski problemi.

V planu je zapisano, da naj bi do leta 1990 zagotovili enega zdravnika na 816 prebivalcev, enega zobozdravnika na 1504 prebivalcev in enega farmacevta na 4902 prebivalca.

Pa še en podatek: lani je bilo vseh prvih obiskov pri zdravniku v naši občini 326.492 in število ponovnih obiskov še dodatnih 111.795.

Izobraževalna skupnost

Dvanajst oddelkov osnovne šole več

Za prijetno presenečenje so na začetku druge seje skupščine Občinske izobraževalne skupnosti Velenje konec junija, poskrbeli udeleženci početne šole za kitaro, ki so delegatom pred sklepanjem pripravili pravi mali koncert.

nosti Velenje, kjer je prednost pri uresničevanju nalog vzgoje in izobraževanja dana zagotavljanju programa osnovne šole in nadaljnjemu izboljševanju materialnega položaja vzgojnoizobraževalnih organizacij na vseh ravneh.

Med programom investicij, zajetem v osnutku, izstopa gradnja VII. osnovne šole, gradnja podružnične šole v Škalah (gre za nadomestni objekt, ki ga bodo zgradili s sredstvi iz rudarskih škod) in pa seveda tekoče preno-ve, obnov in adaptacij.

V letošnjem programu Občinske izobraževalne skupnosti pa je novost 12 novih oddelkov osnovne šole.

V razpravi, ki je sledila, so delegati Belih vod ponovno postavili v ospredje prošnjo in zahtevo po tem, da bi že v prihodnjem šolskem letu lahko spet uvedli reden vpis v prve razrede osnovne šole v Belih vodah (dvoje-

vsako drugo leto). Krajani si želijo, da bi ta njihova zahteva našla mesto v srednjeročnem načrtu. Prihodnje leto naj bi se v prvi razred vpisalo namreč sedem ali osem učencev, od sedaj so se štirje. »Razumemo, da se pri majhnem številu otrok to ne da. Vendar pa nas morate razumeti, da bi radi otroke doma, da kraj ne bo postal prazen. Nekateri otroci grejo od doma že ob pol peti uri zjutraj, da pridejo do avtoplata, ki jih pelje do šole,« je povedal delegat Belih vod, ki je na skupščini dobil tudi zagotovilo, da bodo ta problem ponovno pretehtali.

Tako so končali to skupščino, zadnje pred dopusti, že v jeseni pa jih čaka nova, svečana, saj bodo na njej podelili Šilihove plakete, značke in priznanja pedagoškim delavcem za letošnje leto.

(mkp)

Otroško varstvo

Popestriti dejavnosti za otroke, ki niso v vrtcih

Zal bo tudi naš nadaljnji razvoj na področju otroškega varstva mnogo skromnejši, kot smo bili v preteklosti vajeni. Slab gospodarski položaj se kaže tudi na tem področju porabe in za večja vlaganja nam bo v naslednjih letih zmanjkalo denarja.

nem varstvu naj bi imeli po predvidevanjih 2100 predšolskih otrok kar bi predstavljalo 47 odstotkov predšolskih otrok občine Velenje. Povedati je treba, da s takšnim zajetjem otrok v organizirano družbeno varstvo zaostajamo za republikanskim povprečjem, pa čeprav sodelujemo med občine z najvišjim odstotkom zaposlenih žena.

Omeniti velja še eno usmeritev skupnosti otroškega varstva za naslednja leta. Postopno naj bi se delež, ki ga krijejo za vzgojo in varstvo v vzgojno varstvenih ustanovah starši, povečal. Trenutno v občini Velenje prispevajo starši v ta namen od 25 do 30 odstotkov »ekonomske cene«, ostale stroške (stroške vzgojnega dela) pa krije občinska skupnost otroškega varstva. Ta razmerja so v Sloveniji zelo različna, postopno pa naj bi jih, kot je predvideno izenačili in sicer naj bi starši kriili od 40 do 50 odstotkov stroškov bivanja, vzgoje in varstva svojega otroka v vzgojno varstveni ustanovi. Seveda pa je treba ob tem poudariti, da bo skupnost tudi v bodoče vsem tistim, ki dosegajo na družinskem člana manjše dohodke, to ceno subvencionirala.

Čeprav predstavlja podaljšan poročni dopust z osemih mesecev na eno leto za organizacije združenega dela precejšnje breme, smo lahko zadovoljni, da smo se zanj dogovorili. Za otrokov uspešen razvoj je družinsko varstvo v prvem letu življenja še

kako pomembno, povedati pa je seveda treba tudi, da so vrtni zaradi tega nekoliko razbremenjeni, saj je ravno vzgoja in varstvo dojenčkov, še posebej tistih najmlajših, najzahtevnejša in tudi najdražja.

S tem kar na področju otroškega varstva načrtujemo za naslednjih pet let, ne moremo biti povsem zadovoljni. Za otroke, za naše največje bogastvo, kot radi poudarjamo, bi morali narediti še več, še veliko več. Zal smo tudi na tem področju finančno močno obremenjeni.

M. Zakošek

MIMOGREDE

Vsekakor se prisotnim po zadnjih sejah samoupravnih interesnih skupnosti poraja vprašanje, kakšno je praznopravno delegatsko delovanje skupščin. Dialogov skorajda ni. Razpravi tudi ne. Odgovora sta verjetno samo dva. Je gradivo za skupščine pripravljeno zares tako čudovito, tako popolno, da k temu ni česa dodati, ali pa delegati vsebine, ki jo obravnavajo, ne poznajo dovolj, da bi se sploh lahko oglašili. Morda pa so jim pobude tudi preveč odtujene.

Medicinsko raziskovanje je tako zelo napredovalo, da praktično ni več zdravega človeka.

ALDOUS HUXLEY

Skupnost socialnega skrbstva

Molčeči delegati

Delegati občinske skupnosti socialnega skrbstva so, tako kot delegati ostalih samoupravnih interesnih skupnosti, drugič sedli v delegatske klopi. Če so se na prvi konstitutivni seji spoznali, bi človek pričakoval, da bodo tokrat le katero rekli o takšnih točkah dnevnega reda kot so srednjeročni plan občinske skupnosti socialnega skrbstva za obdobje 1986—1990, delovni in finančni načrt skupnosti za to leto. Pa tudi tokrat ni bilo nič. Še najbolj zvedav je bil predsednik skupščine, ki je bil za to skupščino, vsaj po našem mnenju, slabo pripravljen. Če delegati niso imeli prav nobene pripombe, bi bila lahko seja skupščine kljub bogatemu dnevnemu redu končana mnogo prej, kot pa je bila.

lo družbenodenarno pomoč edini vir 14 upravičencev, 90 pa dopolnilni vir. Zakon, po katerem imajo pravico do nadomestila tudi odrasle invalide osebe, pa zagotavlja to 64 osebam v naši občini. Program skupnih nalog daje posebno pozornost razvoju in širitvi preventivnega ter svetovalnega dela, prostovoljnemu delu na socialnoskrbstenem področju, celoviti družbeni skrbi za starejše občane in za duševno ter telesno prizadete osebe. V občinskem programu pa, poleg dogovorjenih obveznosti na področju domačega varstva, skupnost načrtuje izgradnjo drugega doma za varstvo odraslih v Titovem Velenju, in sicer v krajevni skupnosti Gorica. Dve tretjini denarja bo za izgradnjo zagotovila skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja, tretjino pa bomo morali zbrati v občini s posebnim samoupravnim sporazumom. Vse zapisane naloge v srednjeročnem programu so sestavni del delovnega programa te skupnosti tudi za to leto.

Od 1. junija dalje so za 30 odstotkov višje cene oskrbnega dne v Domu za varstvo odraslih v Titovem Velenju. Tako morajo po novem oskrbovanci v enoposteljnih sobah z balkonom v no-

vem delu odšteti 1732 dinarjev na dan, v takšni sobi v starem delu doma pa 1427. Tisti, ki jesen svojega življenja preživljajo v sobi skupaj še z dvema ali tremi oskrbovanci morajo odšteti 1449 dinarjev na dan. To je letos že tretja podražitev. Od 1. januarja do 1. junija letos so cene oskrbnega dne porastle kar za 70 odstotkov. Zaposleni v Domu za varstvo odraslih se močno bojuje, da bodo do konca leta morali delegatom skupščine občinske skupnosti socialnega skrbstva predlagati v potrditev še višje ceno zaradi nenehne rasti življenjskih stroškov. Kljub novi podražitvi oskrbnega dne je velenjski dom za varstvo odraslih med najcenejšimi tovrstnimi domovi v Sloveniji.

Med drugim so delegati na torkovnem zasedanju potrdili še samoupravni sporazum o svobodni menjavi dela za zagotavljanje socialnega in zdravstvenega varstva oskrbovancev z Domom za varstvo odraslih Titovo Velenje. Ob koncu so imenovali še 9-članski gradbeni odbor, ki bo bdel nad izgradnjo novega doma za varstvo odraslih na Gorici.

—tap—

Brez razvojno raziskovalnega ter inovativnega dela ni razvoja — tega se moramo v slehernem okolju bolj zavedati

Raziskovalna skupnost

Spremljajmo in spodbujajmo raziskovalno dejavnost

Občinska raziskovalna skupnost Velenje je zabeležila v zadnjem času veliko uspehov, uresničila je nekaj pomembnih nalog in uveljavila svojo vlogo v naši družbenopolitični skupnosti.

Izoblikovati želijo kriterije spremljanja razvoja raziskovalne dejavnosti v občini, dati poudarek izvajanju raziskovalnih nalog skupnega pomena za občino Velenje s področja gospodarstva razvoja informacijskega sistema in ekologije, spodbujati raziskovalno dejavnost v ozdih ter pospeševati inventivno dejavnost in raziskovalno delo mladih v občini.

Povedati je treba, da so z nekaterimi nalogami pričeli že v prejšnjem srednjeročnem obdobju in jih v tem času že končujejo ali pa so jih že zaključili. Takšna je na primer Studija in analiza stanja materialov in površinske zaščite v delovnih organizacijah občine Velenje, Uporaba računalnika v laboratorijskih meritvah, Projektiranje in vodenje proizvodnje s pomočjo računalnika, Zagotavljanje znanja za sodobno proizvodnjo, Možnosti za pridobivanje visoko biološko vredne hrane na pogreznjenih površinah v občini Velenje. Nove funkcije v

mrežah kabelskih informacijskih sistemov. Vse te naloge so izvajali na osnovi rapisa. Trenutno pa so v izdelavi še naloge: Pogostnost pojavljanja ishemičnih bolezni srca pri določenih skupinah delavcev na območju občine Velenje, Raziskava novega načina odpepeljevanja iz TEŠ z vidika varstva okolja in racionalne porabe pepela, Možnosti razvoja turizma v občini Velenje ter Saleška dolina v 19. in 20. stoletju.

Na osnovi novega samoupravnega sporazuma o temeljih plana za to srednjeročno obdobje bodo v letošnjem letu izdelali še pet nalog s področja ekologije, načrtovanja transportnega sistema, življenja in dela premozarjev, uporabe sekundarnih surovin, strokovno pa bodo definirali tudi kriterije spremljanja razvoja razvojno raziskovalne dejavnosti v občini Velenje.

V tem letu bo občinska raziskovalna skupnost sofinancirala tudi 11 nalog organizacij združenega dela. Te naloge imajo namreč po mnenju strokovne komisije (izbrane so bile na osnovi razpisa) širši družbeni interes.

Tudi v letošnjem letu bodo namenili veliko pozornosti gibanju Mladi za razvoj Velenja. Sofinancirani nameravajo raziskovalni tabor »Premog — dobro in zlo Saleške doline« ter nekatere druge naloge, seveda pa bodo pospeševali tudi inventivno dejavnost v delovnih okoljih.

Mira Zakošek

MEDICINSKO RAZISKOVANJE

bili tudi podatke o odstotku izostankov z dela po posameznih organizacijah združenega dela — primerjalno prve tri mesece lani na prve tri mesece letos, a ti podatki zahtevajo že posebno obravnavo.

Rekli smo, da so tu še potrebni prostori. Do leta 2000 naj bi jih zagotovili 11 tisoč kvadratnih metrov, do leta 1990 polovico. Prostore bi potrebovali še posebno za področje medicine dela, za obratne ambulante in urgentno medicino — gotovo vsak, ki je kdaj iskal pomoč tam ve, da najzahtevnejše posege danes velenjski zdravstveni delavci rešujejo v najbolj nemogočih prostorih.

(mkp)

Kulturna skupnost

Kulturo približajmo občanu

»Spremembe in možnosti terjajo od vseh udeležencev v svobodni menjavi dela pravočasno, odgovorno in natančno planiranje, usklajevanje programov v večjih in širših skupnostih ter medsebojno povezovanje nosilcev programov v vsebinsko zaokroženo in kakovostno ponudbo kulturnih storitev v celotnem slovenskem prostoru.« je zapisano v srednjeročnem programu velenjske občinske kulturne skupnosti. Program pa je bila ena osrednjih točk zadnje seje skupščine te skupnosti in so ga delegati tudi potrdili.

Ena najpomembnejših nalog kulturne skupnosti bo, kot je mogoče razbrati že iz samega uvoda, krepitev interesov uporabnikov. Preseči bo treba stanje, poudarjajo, ko je kulturna skupnost predvsem pridobivanje dohodka, in več pozornosti nameniti odpiranju perspektiv za kulturno življenje in ustvarjanje mlade generacije. Ta pozornost mora biti usmerjena predvsem v odkrivanje novih vsežih iskanih na različnih področjih. Prednost bodo imeli v naslednjih letih delovni programi, manj pa širitev materialne podlage.

To je nekaj osnovnih usmeritev za nadaljnje delo občinske kulturne skupnosti. Srednjeročni program je dokaj obsežen, zato namenimo neko-

liko več pozornosti predvsem novostim. V Knjižnici Kulturnega centra bo kulturna skupnost, kot je zapisano v programu, zagotovila pogoje za imenovanje matične knjižnice — do leta 1990. Na področju razstavne in galerijske dejavnosti želijo pridobiti nove razstavne prostore, sodelovati pri razstavi industrijskega oblikovanja, povečati odkup umetnin, organizirati komisijsko prodajo umetnin, posredovati razstave v druge galerije.

Muzajska dejavnost se bo v tem obdobju še bolj usmerila v raziskovalno dejavnost. Prenovili bodo razstavo Delavsko gibanje in NOB v Saleški dolini ter pripravili več občasnih razstav. Med razstavami, ki jih bodo opravili, omenimo Saleška dolina v 19. in 20. stoletju in premozarstvo v Sloveniji (nalogi bo financirala ORS).

Na področju varstva naravne in kulturne dediščine bo občinska kulturna skupnost v naslednjih petih letih zagotovila sredstva za adaptacije na velenjskem gradu, Kavčnikovih domačiji ter cerkvi sv. Andreja v Saleku. 5 odstotkov vsakoletnih sredstev pa bodo namenili za varstvo premične kulturne dediščine. Vsako leto bodo odkupili najbolj ogrožene premične kulturne spomenike na terenu ter restavriral najbolj ogrožene premične

kulturne spomenike v muzejih ali na terenu.

Kot stransko dejavnost bo opravljal Kulturni center v naslednjem srednjeročnem obdobju založniško dejavnost. Natisnili bodo avtorska dela ustvarjalcev pri ZKO, izdelali album starih razglednic, vodnik po kulturnih znamenitostih občine Velenje.

Vso pozornost bo namenila kulturna skupnost seveda organizaciji različnih prireditev v Titovem Velenju, Šostanju in Šmartnem ob Paki pa tudi v drugih krajih, kjer bodo organizirali predvsem gostovanja raznih amaterskih skupin. Vso skrb bodo namenili tudi mladinskim predstavam in poletnim kulturnim prireditvam. Sofinancirali pa bodo tudi dogovorjeni program filmskega gledališča. Še naprej bodo podpirali tudi sodelovanje ustvarjalcev občine znotraj SRS, z narodi in narodnostmi Jugoslavije in s tujino. Izdelane imajo programe za sodelovanje s Titovimi mesti, pobratenimi občini in partnerskim mestom Eslingen.

Občinska kulturna skupnost bo zagotavljala del sredstev tudi za delovanje Zgodovinskega arhiva Celje, Zavoda za spomeniško varstvo Celje ter za Zvezo kulturnih organizacij.

Mira Zakošek

Telesnokulturna skupnost

Prednostna naloga — vzdrževanje objektov

Skupščina občinske telesnokulturne skupnosti je minila v znamenju pestre razprave, toda le ob tistih vprašanjih, kjer so delegati govorili o denarju. Ni jih toliko zanimala vsebina dela, kako bi dvignili kakovost v posameznem društvu ali klubu, ampak koliko denarja bo dobil ta ali oni klub. Tako so brez pripomb sprejeli osnutek srednjeročnega plana te skupnosti za obdobje 1986—1990 ter delovni načrt za to leto. Brez kakšnih posebnih zapletov pa je tokrat »šel skoz« tudi predlog samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev za zagotovitev rednega obratovanja letnega in zimskega bazena v Titovem Velenju.

Iz poročila o delu klubov in društev je moč razbrati, da so nekateri dobro, drugi zopet slabo delali. Resnici na ljubo je treba priznati, da je bilo vsaj v zadnjem letu dni namenjeno telesni kulturi malo več denarja kot pretekla leta. Zato mora biti ena od prednostnih nalog klubov in društev s področja telesne kulture ta, da se ti bolj orga-

nizirajo, saj bo tako tudi delo bolj zaživelo. Dobri rezultati ob takem delu ne bi smeli izostati. Poleg tega sklepa so delegati skupščine sprejeli tudi sklep o imenovanju koordinacijskega odbora, ki bo »spravil na noge« jadranski klub.

S prispevno stopnjo naj bi občinska telesnokulturna skupnost letos zbrala 235.577.000 dinarjev, od tega bo več kot tri četrtine namenila za dejavnost oziroma izvajanje programa zveze telesnokulturnih organizacij. Ta pa bo po programu največ tega porabila za tekmovalni vrhunski šport, za vzdrževanje objektov, dejavnost ZTKO in delovno skupnost skupnih služb, 26.227.709 dinarjev pa za športno rekreacijo. Poleg dviga kakovosti osnovne dejavnosti, ki se izvaja preko zveze telesnokulturnih organizacij občine Velenje v klubih, društvih, šolskih športnih društvih, krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela, bodo v tem letu vse pozornosti deležna vprašanja o lastništvih in upravljanju

telesnokulturnih objektov v naši občini. Za amortizacijo igrišč in drugih športnih objektov, katerih lastniki bodo društva oziroma klubi, to še danes niso obračunavali, bosta občinska telesnokulturna skupnost in zveza telesnokulturnih organizacij odslej namenili del svojih sredstev.

Ob rob tega zapisa pa še to: Res, da je nastopil čas dopustov, in da ga nekateri že koristijo, vendar je kljub vsemu treba nameniti delegatskemu delu svoj čas, sploh sedaj, ko so seje skupščin ob 12. uri. Kot vse kaže, delegatov skupščine občinske telesnokulturne skupnosti ni pritegnil niti pomemben dnevni red, saj je bila sklepčnost na meji. Kaj bo čez nekaj časa? To je bila vendarle šele druga seja skupščine? Ali se bo dokaj slaba praksa iz preteklih let nadaljevala že na samem začetku? Gotovo takšno nevestno delo delegatov ni nikomur v prid; ne njim, še manj pa klubom ali društvom.

—tap—

Ravne pri Šoštanju

Odkrili spomenik na Osreških pečeh

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zahvalili so se delovni organizaciji Vegrad, ki je pomagala pri izgradnji in Andreju Šmidu, ki je izdelal projekt.

Kulturni program je pripravila godba šoštanjske tovarne usnja ter kulturno umetniško društvo

iz Raven. Program je spominjal na partizanski miting, recitatorji so pripravili recital Boj za svobodo, mešani pevski zbor je zapel nekaj pesmi, za konec pa so igrali harmonikarji še venček partizanskih pesmi.

Mira Zakošek

MILAN GUČEK je v monografiji o Šerčerjevi brigadi o tem dogodku zapisal: Medtem se je skozi vrzel, za glavnino nad Kaplanovo domačijo, tam, kjer je komandant Vasja uničil mitralješko gnezdo, tok bežičih v prostost kar naprej prelival. Namesto streljanja se je razlegalo neznansko kričanje in vpitje na juriš... huura... na juuuriš! V množici na vrhu grabna plazečih se in gomazeh, so si kuharji in komoraši držali nad glave lonce, ponve in kotličke, da bi jih obvarovali zadetkov — vse pa je tulilo in tulilo. Najbolj prisebni iz prve skupine jurišnikov pa niso pozabili spuliti iz rok raztreščenega strojničarja tudi šarca in pobrati vse redenike in municijo še v zabojih.

Marsikakšen ozebljen in ranjenih nog, se je komaj privlekel na vrh iz grabna. Na boljšem pa je bilo tistih nekaj, ki so jih nosili navkreber konji. One betežne ranjence, kar jih je še bilo v diviziji na nosilih, je bilo groza ob tem norem jurišanju, da vsakdo misli le nase in da jih bodo borci zapustili. V smrtnem strahu in ko so sami nemočno gledali, kako mimo njih vse teče in hiti, so pričeli vpiti — kam bežite? — ne pustite nas! Postrelite nas! Ko je bila zavest, da je preboj uspel in da bo časa za umik zadosti v vseh teh jurišnikih dovolj trdna, so pričeli pobirati ranjence tisti iz zaščitnice, ki so bili še najbolj pri moči. Nikogar niso zapustili, da bi ostal na milost in nemilost sovražniku.

Slavnostni govornik na slovesnosti ob odkritju spomenika v Ravnah je bil generalpolkovnik Ivan Dolničar-Janošič

Jubilejni skok čez kožo v Titovem Velenju

Po trdnem knapovskem običaju

(Nadaljevanje s 1. strani)

Čeprav se je delo v jami od tistih časov pa do danes precej spremenilo, pa še vedno zahteva močne in odlične može. Ob zvestobi rudarskemu stanu pa so se mladi fantje zaobljubili tudi, da bodo trdno stopali po Titovi poti.

Prav takšnih rudarjev pa si želijo v tem našem velenjskem kombinatu, ali kot je dejal slavnostni govornik Bojan Škarja, predsednik Akcijske konference osnovnih organizacij zveze komunistov Rudnika lignita Velenje: »Skok čez kožo ni samo simboličen vstop v poklic, to je tudi skok v novo življenje, v trdo delo, v boj za napredek in hkrati za življenje, ki pomeni tovarništvo, razumevanje ter medsebojno pomoč. Ta je zmeraj družila rudarje.«

Nikogar ni bilo, ki bi se teh besed ustrašil. Svojo odločenost, da postanejo »knapci« pa je vsak potrdil tudi z vrčkom piva, ki ga je na dušek spil.

Za letošnji skok čez kožo so se rudarji še posebno skrbno pri-

pravili. Razumljivo, saj je bil to jubilejni, njihov srebrni skok. Ko so začeli prihajati na kotkalkišče skozi simbolični vhod, kot da bi šli v jamo, so jih s tribune, kjer se je zbralo veliko občanov in gostov — med njimi član predsedstva CK ZK Slovenije Andrej Marinc, navdušeno pozdravljali. Z njimi je utripalo celo mesto.

Franc Avberšek, ki je že nekaj časa vodja tega ceremonijala, je pred začetkom povabil na ploščad danes že upokojenega rudarja Cirila Grebenska, ki je pred petindvajsetimi leti vodil prvi skok čez kožo, potem pa jih je vodil še petnajst. Gotovo je bil ponosen, ko je kmalu za tem slišal besede enega od rudarjev, ki je pred četrt stoletja pod njegovim »ukazom« skočil v rudarski stan:

»Pred petindvajsetimi leti stal sem na sodu in premišljal: ali mi bo žal? Danes zadovoljen sem, da sem rudar!«

Franc Avberšek je povedal, da se je v petindvajsetih letih več kot tri tisoč absolventov Centra srednjih šol iz Titovega Velenja

izšolalo za potrebe Rudnika lignita, kar dokazuje tesno povezanost med teorijo in prakso. Vse to je pripomoglo, da so v petindvajsetih letih izklop premoega povečali za nekaj več kot dvakrat.

Cisto ob koncu so se mladi, novopečeni rudarji zahvalili Centru srednjih šol zavedujoč se, da nobena, še tako dobra šola, ne more nuditi vsega in da si bodo veliko izkušnje še morali pridobiti preden bodo postali pravi rudarji. Takšni, kot so bili tisti na častnih tribunah, ki so njihov skok med rudarje potrdili s trdnim in močnim stiskom roke.

Takšna je bila osrednja prireditelj, ob njej pa se je zvrstilo še veliko manjših. Na večer pred stanovskim praznikom so se zbrali na slavnostnem zasedanju tudi delegati delavskega sveta kombinata, kjer jim je za praznik čestital predsednik Skupščine občine Velenje Drago Šulek ter podelil triindvajsetim delavcem odlikovanja Predsedstva SFRJ za posebne zasluge in uspehe pri delu. Predsednik poslovnega

odбора sozda Franc Leskošek-Luka Slavko Janežič pa se je v imenu kombinata zahvalil 122 delavcem Reka in jim za njihovo dvajsetletno zvestobo podelil tudi priložnostna darila.

Na posebni slovesnosti so dolgoletnim in prizadevnim članom jamske reševalne čete podelili posebna priznanja in nagrade. Na sprejem pa so povabili tudi vse delavce, ki so se upokojili v času med lanskim in letošnjim praznikom.

M. Krstić-Planinc
S. Vovk

Red zaslug za narod s srebrnimi žarki je prejel Stefan Zagorčnik. Red zaslug za narod s srebrno zvezdo sta prejela: Jože Čepin in Franc Kristof, Red dela s srebrnim vencem: Janez Cmerešek, Ivan Črep, Stefan Haložan, Jože Kolenc, Franc Matevž, Slavko Mesarek, Jože Oberč, Branko Oremuž, Franc Pongrac, Franc Pravdič, Ana Reherman-Lenko, Medaljo zaslug za narod: Anton Brešar, Franc Druks in Slavko Felicijan, Medaljo dela pa so prejeli: Ciril Čretnik, Maks Hudej, Vincenc Jazbec, Jože Movh, Jože Skok in Stanislav Mrak.

Nova knjiga

Pomniki NOB v občini Velenje

Pisatelj Rado Zakonšek-Cankar je predstavil novo knjigo

V Topolšici, v hotelu Vesna so 4. julija, ob dnevu borca slovesno predstavili knjigo Pomniki narodnoosvobodilnega boja v občini Velenje. Knjiga, ki so jo napisali dr. Milan Ževart, Hermina Glaser in Marjan Marinšek je izšla te dni v založbi občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Velenje.

Knjigo je na slovesnosti v Topolšici predstavil pisatelj Rado Zakonšek-Cankar. Poudaril je, da je ta bogat prikaz narodno osvobodilnega boja v Saleški dolini.

V knjigi je celovito zbrana zgodovina tega območja od predvojnih revolucionarnih gibanj, do konca druge svetovne vojne. Omenjeni so pomembni dogodki iz narodno osvobodilne vojne na našem področju, prav tako pa tudi borci, ki so se tukaj borili. Še posebej veliko pozornosti je v knjigi namenjeno pohodu Štirinajste divizije in seveda podpisu kapitulacije v Topolšici. Rado Zakonšek-Cankar je poudaril, da je v knjigi Pomniki narodno osvobodilnega boja v občini Velenje zbranega ogromno gradiva, vsebina dela pa je takšna, da bo dober učni pripomoček v šolah, ohranjala pa bo tudi tradicije narodno osvobodilne vojne.

Knjiga, ki je izšla v založbi občinskega odbora Zveze zdru-

ženih borcev je tudi bogato slikovno opremljena. V njej so namreč prikazana vsa spominska obeležja v občini, na kratko pa so opisani tudi dogodki, katerim so ta namenjena.

Ob predstavitvi knjige, so v hotelu Vesna v Topolšici otvorili tudi razstavo gobelinov borca Ferda Koviča iz Titovega Velenja. Ferdo Kovič se je rodil 1914 leta v bližini Gorice. Med obema vojnoma je opravljal različna dela pri železnici — od kurjača do strojevodje.

Leta druge svetovne vojne pa je preživel kot aktivist in borec NOB. V težkih povojnih letih, ko je bilo treba braniti mlado državo in revolucijo, je služboval kot delavec organov za notranje državno varnost po različnih krajih Slovenije. Ves ta čas se je posvečal družbeno političnemu delu in vzgoji mladih. Po težki bolezni se je 1964 leta upokojil. Njegov nemirni duh, ki ga spremlja vse življenje pa tudi v upokojenjskih letih ne miruje. Zadovoljstvo je našel v šivanju gobelinov. Njegova dela so tokrat prvič razstavljena, so pa zelo zanimiva, saj s posebno tehniko s šivanko in zelo tanko nitko prenaša na platno dela znanih slikarskih mojstrov.

mz, vos

Odpri so tudi razstavo gobelinov Ferda Koviča (na sliki tretji z leve)

Pogumno inn odločno. Skok čez kožo je tudi skok v novo življenje. Pa še predaja ključa in rudarske svetilke tistim, ki bodo to storili prihodnje leto.

Tudi rdeč nagelj so mladi rudarji sprejemali s takšno ljubeznijo kot so skočili čez kožo.

Brigada Šmartno 86

Vsako leto več brigadirjev

Ob rokometnem igrišču eno delovišče, »super« glasba, na drugem koncu nogometnega drugo, na nekoliko oddaljenem pomožnem igrišču tretje delovišče. Tudi tu niso brez glasbe in se po svoje zabavajo ob poslušanju Vala 202. Omeniti moramo še nekaj manjših šotorov in enega nekoliko večjega ter velik napis brigada Šmartno 86 — takšna je bila prva slika ob prihodu v tabor pri osnovni šoli bratov Letonje v Šmartnem ob Paki.

Ob našem obisku smo se najprej napotili h skupini starih brigadirjev, kot so sami dejali veteranom, sicer pa članom predsedstva TVD Partizana Šmartno ob Paki. Tudi ti so brigadirjem, članom osnovne organizacije ZSMS iz tega kraja, pridno pomagali. Kar kmalu se nam je pridružil še komandant letošnje brigade Šmartno 86 Janko Kopušar, ki je bil ravno na »obhodu«.

»Letos se je odločilo koristno preživeti tri počitniške dni okrog 50 brigadirjev. Letošnja akcija je za dan, dva krajša od akcij iz preteklih let, kar pa ne pomeni, da smo se polenili. Krajša je preprosto za to, ker ljudje ne dobijo dopusta, drugi so se že prej dogovorili za počitnice... Smo pa v teh treh dneh naredili skoraj toliko kot v štirih, če ne petih.

Moram vse kar pohvaliti, saj so pridno vihteli krampe in lopate, barvali ograje, vozili samokolnice, urejali okolico športnih objektov... Nekoliko težav sem imel le zjutraj in popoldne, ko so ti morali na traso.«

Delovni dan šmarskih brigadirjev se je začel že ob 6. uri zjutraj, od 7. do 13. ure so bili na delovišču, nazaj pa so se vračali ob 15. uri. Večerne urice ob tabornem ognju so izkoristili za razne družabne igre, kulturno snovanje, v soboto zvečer so pripravili brigadirski krst. Izdali pa so tudi svoje glasilo Brigadir.

Kot na vseh dosedanjih akcijah so tudi na letošnji udeleženci delali največ pri vzdrževanju športnih objektov, urejanju njihove okolice, kopali jarke za kanalizacijo. Zračunali so, da so opravili okrog 1100 prostovoljnih ur, njihovo vrednost pa ocenili na približno 700 tisoč dinarjev.

Pa dajmo besedo še dvema udeležencema letošnje brigade.

Urška Peršič je končala 7. razred osnovne šole. V brigadi je letos sodelovala prvič. »Maja sem postala mladinka. Hotela sem spoznati nekoliko starejše mladinke in mladince, zanimalo me je brigadirsko življenje in delo... Po pripovedovanju obeh bratov, ki sta v akciji sodelovala že pretekla leta, je zelo zanimivo. Moram reči, da sta imela prav. Za mano so trije nadvse prijetni počitniški dnevi, prestala sem brigadirski krst, več so mi bili družabni večeri ob tabornem ognju. Seveda se nismo samo zabavali.

Tudi delali smo marljivo. S sabo sem pripeljala tri sošolce. Pripravljena sem, da jim tako kot meni ni žal časa, ki smo ga preživeli na deloviščih in pod platneno streho. Prihodnje leto bom gotovo znova na seznamu udeležencev akcije Šmartno 87.«

Na letošnji brigadi Šmartno 86 je sodelovalo okrog 50 mladih, ki so v treh dneh opravili približno 1100 udarniških ur

Urška Peršič

Zlatko Duh

Zlatko Duh — lahko bi ga imenovali kar brigadir veteran, saj smo ga srečali na vseh dosedanjih akcijah. »Nisem edini. Še nas je nekaj takih, ki se v brigado vključimo vsako leto. Razveseljivo je to, da so se nam letos pridružili tudi nekoliko mlajši, ki bodo naše začeto delo nadaljevali. Prav nobenih težav ni pridobiti v brigado vsaj 30 ljudi. Vedno več nas je, ki prve dni meseca julija družimo prijete s koristnim.

Če so nas ob prvih akcijah krajanje gledali nekoliko po strani in menili, da znamo uganjati le lumparije, sedaj niso več takšnega mišljenja. Sicer pa je bilo v brigadi leta nazaj lepo. Tudi v letošnji smo se naučili vsakega po malo.«

Kdor je prišel na akcijo s polnim nahrbtnikom dobre volje in ta svoj nahrbtnik tudi odvezal, bo gotovo hitro pozabil na kakšen žulj ali morebitne druge posledice naporenega brigadirskega življenja. Udeleženci brigade so bili znova prizadevni pri uresničevanju začrtanih ciljev. Pripravljani smo, da bosta organizatorja brigade, TVD Partizan in osnovna organizacija ZSMS Šmartno ob Paki, kljub včasih pikrim pripombam nekaterih, akcijo pripravila tudi prihodnje leto. Kot vse kaže, bosta imela ob sestavi brigade precej manj težav kot občinska konferenca ZSMS Velenje, ki ni uspela iz takšnih in drugačnih razlogov pridobiti za zvezno akcijo Istra 86 brigadirjev niti za celo brigado.

Javna tribuna o varstvu okolja

Zanimiva vprašanja poslušalcev Radia Velenje

Omenili smo že, da so na javni tribuni o varstvu okolja, o njej smo obširno poročali v prejšnji številki Našega časa, sodelovali tudi poslušalci Radia Velenje, saj jo je ta neposredno prenašal.

Vprašanja poslušalcev so bila vsekakor zelo zanimiva. Na nekatera so prisotni odgovorili že na javni tribuni, nekatera pa so ostala še brez odgovora. Zaradi pomanjkanja časa jih še nismo uspeli zbrati, vsekakor pa se bomo potrudili, da poslušalci ne bodo ostali brez odgovorov. Morda pa jih bodo dobili na zasedanju vseh treh zborov velenjske občinske skupščine, ko bo na dnevnem redu ta problematika.

Pa pogledajmo, kaj je zanimalo naše poslušalce.

Roman Goršek z Gorice je vprašal, kam in kako shranjujejo radio aktivne odpadke. Odgovorili so mu predstavniki Inštituta Jožef Stefan. Jožeta Hribnika iz Titovega Velenja je zanimalo, kje je nastala ideja za shranjevanje radioaktivnih odpadkov v Velenjskem grabnu. Tudi on je dobil odgovor, k temu pa dodajmo še to, da je bil eden od zaključkov javne tribune, da v občini Velenje odločno odklanjamo vsakršno možnost o takšnem odlaganju v naši bližini. Poslušalec Jože Prisljan je dobil odgovora na zastavljeni vprašanji o tem, zakaj pepela šoštanjskih termoelektrarn ne vračajo v izkopane rove rudnika ter o možnosti uvedbe tehnologije vplinjavanja premoga. Ostalo pa je odprto njegovo

vprašanje, kako se republika in federacija vključujeta v reševanje problemov Saleške doline.

Jureta Krevha je zanimalo, kaj bi nastalo iz Saleške doline čez 10, 15 let, če ne bomo sprejeli potrebnih ukrepov. Delno so udeleženci javne tribune na njegovo vprašanje odgovorili.

Dodajmo pa še to, da v nobenem primeru ne smemo dopustiti, da potrebnih ukrepov za očiščenje našega okolja ne bi sprejeli. Vsekakor je bilo zanimivo tudi vprašanje, ki ga lahko imenujemo tudi pobuda — Kdaj bo v šoli uveden učni predmet o onesnaževanju okolja zaradi osveščanja otrok o potrebnem varovanju okolja. Podal ga je Marjan Prisljan.

Tudi vprašanje Jureta Krevha lahko imenujemo pobuda. Zanimalo ga je, zakaj potrebujemo nuklearke v naši domovini, ko imamo toliko neizkoriščenih vodnih in drugih virov energije.

Vsa ta vprašanja seveda povedo, da so tudi poslušalci Radia Velenje ustvarjalno sodelovali v razpravi na javni tribuni o varstvu okolja. Glede na to, da jo je Radio Velenje neposredno prenašal, je bil s to problematiko seznanjen zares zelo širok krog naših občanov, javna tribuna pa je imela odmev tudi drugje, saj, kot vemo, poslušajo Radio Velenje tudi v drugih občinah. Seveda je prav, da se zahvalimo ptt Titovo Velenje, ki nam je omogočil dober prenos.

(mz)

Tabor v Savudriji

Šotori čakajo prve letošnje tabornike

Medtem ko so naši taborniki zbrani v Ribnem skupno z goti prijetno proslavili dvajset letnico delovanja tega tabora, pa tudi tabor v Savudriji letos slavi svoj sicer manjši jubilej — 10-letnico obstoja.

Čeprav ga ves čas pestijo večje in manjše težave in čeprav mu je, ob starejšem bratu, včasih odmerjen manjši kos volje in potrpljenja, pa bo vendar tudi letos številnim mladim tabornikom v teh poletnih počitniških dneh, še kako dobrodošlo zavetje.

Tea je povedala, da je letošnji tabor zares dobro uspel. Udeležba je bila velika, tudi po 130 tabornikov je prihajalo. Letos jim je služilo tudi vreme. Tako kot lani, so tudi letos posvetili en dan nabiranju in spoznavanju zelišč, pripravili pa so tudi pravo taborniško tekmovalstvo. Še posebej razveseljivo je, da so pokazali zelo veliko znanja, to pa pomeni, da so se v sproščenih razgovorih, med igro, veliko naučili.

Z užitkom smo jih poslušali. Njihove pripovedi so bile tako pristne, tako duhovite, da bi nas zlahka prepričali, da se jim pridružimo, da ostanemo malo dlje med njimi. Pa žal nas čas, ta presneti čas, ki neutrudno beži, neprestano preganja. Posloviti smo se morali. Obronki gozdov, prekrti z borovnicami, so ostali za nami, spremljala pa nas je misel na mlade tabornike, ki se imajo v Zavodnjah lepo. Zares lepo. Prav bi bilo, če bi se jim pridružili tudi vsi tisti, ki v tem času nimajo kaj početi, ki se potikajo po ulicah, brez cilja, brez nadzorstva in ki tako slej ko prej začno početi tudi neumnosti. Torej prav bi bilo, če bi to čudovito dnevno taborjenje v Zavodnjah še razširili, če bi tabor odprli za dalj časa in vanj pritegnili še več dogodivščin željne mladine.

Mira Zakošek, foto vos

Če kuharice (tokrat Tine de Costa) ni, svojo zagnano predhodnico postreže tudi predsednik — vsi za enega, eden za vse.

Dnevno taborjenje v Zavodnjah

Takšno življenje je čudovito

Počitnice so tu! Ta čudoviti čas. Preživeti jih je treba čim bolj zanimivo, veselo. Doživeti je treba kaj zares nepozabnega, kar se ti vtisne globoko v spomin. Kar bo tudi vredno zapisati v šolsko nalogo nato temo, ki bo gotovo ena prvih obveznosti, ko bodo naši šolarji spet posedli za šolske klopi.

Možnosti za takšno preživljanje počitnic imajo naši šolarji kar veliko. Ena zanimivih oblik je tudi dnevno taborjenje v Zavodnjah, ki ga že nekaj let organizira občinska zveza prijateljev mladine Velenje.

»Pa pojdimo pogledat, kako je v Zavodnjah!« smo dejali prejšnji teden, v četrtek, 3. julija. In bilo je ravno še pravi čas. Tega dne so namreč tabor, ki je bil odprt od 26. junija, zaprli.

Po serpentinasti cesti smo se bližali Zavodnjah, tej prijetni hribovski vasi. V središču kraja smo zavili desno in nadaljevali pot po gozdni cesti. Na obronku gozda so zorele borovnice, ki so nas vabile, vendar za to ni bilo časa. Mudilo se nam je k mladim tabornikom. In že smo ugledali gozdno jaso in na njej tabor taborniškega odreda Pusti grad Šoštanj. Ti namreč pod vodstvom taborovodkinje Tee Podgoršek skrbijo za ves program dela in življenja v taboru.

Ob našem obisku je bilo v taboru vse tiho. Takrat pa nas je pozdravila taborovodkinja Tea.

»Zdajle so vsi taborniki v svojih vodovih koticah,« je dejala,

kmalu pa bo tukaj prav živahno, saj se bliža čas kosila.

Seveda nismo čakali, da bi prišli taborniki, odhiteli smo v njihove vodove koticke. Morali smo se krepko potruditi, da smo jih našli. Svoje koticke so namreč uredili na različnih koncih, v gozdu, na jasi, med drevjem.

Približali smo se skupinici, ki je prepevala. Učenje taborniških pesmi je namreč ena izmed aktivnosti, ki je najbolj priljubljena. Kar težko bi zabeležili vse kar so nam navdušeno pripovedovale Marjetka, Sonja, Matej... Bili so polni lepih vtisov in večini je bilo žal, da letos ne bodo mogli več na taborjenje v Zavodnjah. »Tukaj je zares lepo, smo v naravi, nabiramo borovnice, učimo se taborniških veščin. Tekamo po gozdu. Tu ni treba paziti na avtomobile. Pa dobro kuharico imamo in seveda tovarišico Teo, radi

Krajevna skupnost Franca Leskoška-Luke Pesje

Pomembna pridobitev za praznik

V nedeljo so s pohodom ob spominskih obležjih v krajevni skupnosti Franca Leskoška-Luke v Pesju sklenili slavje ob letošnjem krajevnem prazniku, ki ga tamkajšnji krajanje praznujejo vsako leto 7. julija, v spomin na ta dan leta 1941, ko je bila uspešno izvedena napisna akcija v Šaleški dolini. Letošnje praznovanje se je pričelo že prejšnjo nedeljo s pionirsko olimpiado, se nadaljevalo v torko z risanjem na asfalt in v petek s smučarskimi skoki na plastični skakalnici. V Pesju je bilo letos še posebej slovesno tudi zato, ker so krajanje odslej bogatejši za nov dom krajevne skupnosti, gasilci, ki so ob tej priložnosti slavili 40-letnico obstoja in delovanja društva, pa za nov gasilski dom.

ODKRITJE SPOMENIKA

V petek, 4. julija, je krajevna borčevska organizacija pred novim domom odkrila spomenik v spomin na žrtve in padle rodoljube iz tega kraja. V spomenik so vzdali plošče s Kavretove hiše, v kateri so se leta 1930 dva meseca zadrževali nekateri člani biroja CK komunistične partije, z Melanškove hiše, kjer so se kalili mladi skojčevci ter ploščo z imeni vseh 84 žrtev NOB iz Pesja in okolice. Ob odkritju spomenika je najprej spregovorila sekretarka združenja borcev Pesje Marija Žorž, ki je med drugim dejala, da naj bo ta pomnik v spomin padlim in v opomin sedanjim in bodočim rodovom. Sledil je krajši kulturni program, v katerem so sodelovali recitatorji in ženski pevski zbor društva upokojencev iz Titovega Velenja. Zatem je predsednik združenja borcev Pesje Jože Jerič odkril spomenik, na katerem so združena vsa spominska obeležja, in ga predal v varstvo mladim iz Pesja.

SLAVNOSTNA SEJA

V soboto se je praznovanje v Pesjem nadaljevalo s slavnostno sejo skupščine krajevne skupnosti. Po pozdravnem govoru, pregledu zgodovine Pesja in kulturnem programu, ki so ga lepo izvedli mladi tamburaši in recitatorji, so podelili bronaste znake in priznanja krajevne konference SZDL Pesje. Prejeli so jih: Ferdo Kukovec, Pavle Planinc, Rozika Hribar, Vili Grubar, Marija Hostnik, Nevenka Očepk, Stane Osojnik in Emica Poznič. V nadaljevanju se je predsednik skupščine krajevne skupnosti podelil posebna priznanja, letos prvič, posameznikom in drugim, ki so s svojim delom ka-

mimohtu je nekaj več o delu in razvoju tamkajšnjega gasilskega društva spregovoril predsednik društva Vili Gruber. Po razvitju novega prapora je bila na vrsti podelitev spominskih plaket, priznanj in pohval posameznikom in gasilskim društvom Šaleške doline ter avto moto turing klubu Titovo Velenje.

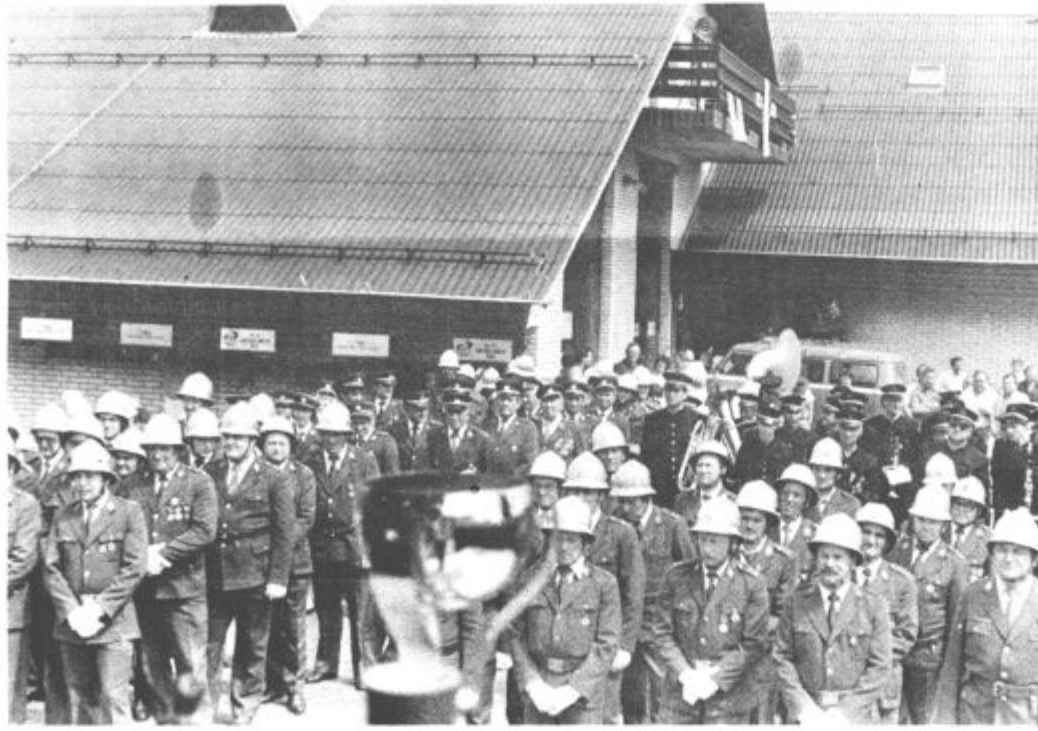
Občinska gasilska zveza Velenje je ob tej priložnosti priznanja prve in druge stopnje za zasluge pri razvoju gasilstva. Priznanje 1. stopnje

sta prejela Marjan Poznič in Tone Hladin, 2. stopnje pa Silvo Hudournik. Gasilsko društvo iz Pesja je prejelo spominsko sliko. Najbolj slovesno je seveda bilo, ko sta edina še živeča ustanovna člana gasilskega društva Pesje Angela Glušič in Leopold Meh prerezala trak in tako odprla nov gasilski dom, ki bo gasilec omogočil še uspešnejše delo.

B. Mugerle

Podelitev priznanj na slavnostni seji skupščine KS

Udeleženci gasilske povorke pred novim gasilskim domom

Zaklonska rešujejo življenje

Pomena zaklonskih ni potrebno posebej poudarjati, saj so zaklonska najučinkovitejša zavetje ne le pred mevarnostjo klasičnega orožja za napade iz zraka, ampak tudi pred učinki strelnega in drugega sodobnega orožja. Njihova veljavnost je pomembna tudi pri uporabi jedrskega orožja, zlasti zaradi tega, ker se v dobrih zaklonskih zmanjša obseg radioaktivnih padavin in njihova učinkovitost. Zato bi bilo v zaklonskih ob jedrski eksploziji temu primerno rmanj žrtev.

Z zaklanjanjem se v občini Velenje pristojni organi ukvarjajo že dalj časa. Pomemben napredek pri izvajanju zaklanjanja pa je bil dosežen na začetku tega desetletja, ko smo izdelali načrt graditve in uredili predpise za gradnjo zaklonskih in tako imenovani prvi coni ogroženosti pred zračnimi napadi. Sem spadajo Titovo Velenje z vsemi mestnimi krajevnimi skupnostmi, Šoštanj in Pohorlatnik. Tako smo v občini Velenje poostavili osnove za smotno in racionalno graditev zaklonskih, kiti jih gradimo v družbenih in zasebnih objektih. Nazadnje je skupščina občine Velenje pred dvema letoma sprejela odlok o zaklonskih in drugih zaščitnih objektih in upoštevala

predvsem nova spoznanja o uporabi sodobnih napadalnih sredstev ter izkušnje, ki so jih pridobili pri gradnji zaklonskih. Z odlokom pa smo predvsem želeli zagotoviti enotnost in temeljnih elementih izvajanja zaklonske politike in to področje zaščite pripeljati na raven, ki bo spodbujala racionalno in smotno vlaganje denarja v gradnjo zaklonskih.

Pri tem smo se zlasti zavedali, da v velenjski občini ne bomo mogli naenkrat rešiti vseh potreb in bomo zaklonska gradili v daljšem obdobju, glede na gnotne razmere družbe in njenih sestavnih delov. To pomeni, da bomo v občini Velenje zaklonska gradili usklajeno z materialnimi možnostmi in ne tako, kot narekuje potrebe. Velja omeniti, da so zaklonska grajena smiselno in jih lahko miru koristno uporabljamo za različne namene.

Ceprav je v občinskem odloku o zaklonskih določeno, da morajo lastniki zasebnih hiš in drugih stavb v naseljih, kjer je obvezno graditi zaklonska, plačati prispevek, tega v občini po 1982. letu nismo obračunavali, ker niso bile povsem znane osnove za njegov izračun. Letos pa bo občinska

uprava za družbene prihodke pri davku od dohodka iz premoženja in premoženjskih pravic odmerila tudi prispevek za graditev zaklonskih v višini 0,06 odstotkov.

Osnova za izračun tega prispevka, ki ga morajo plačevati lastniki zasebnih stanovanjskih stavb, je število kv. metrov, × povprečna gradbena cena, × faktor gradbene izvedbe, manj amortizacija. Tega prispevka so oproščeni lastniki v primeru, če je v stavbi zaklonska že zgrajena ali če so prispevek plačali pri izgradnji.

Marsikdo se bo morda hudoval ko bo od občinske uprave za družbene prihodke-prejel odločbo o obveznosti plačila prispevka za gradnjo zaklonskih, zlasti, ker so tokrat na vrsti lastniki zasebnih hiš in stanovanjskih objektov. Vendar menimo, da je pri tej finančni obremenitvi potrebno pomisliti na dejstva, ki so v zdajšnjem svetu vedno prisotna.

Morebitna vojna bo neizprosna in ne bo izbirala nobenih uničevalnih sredstev in tudi ne področij.

Zanjo bo pomembno predvsem preživeti! Preživeti vojno pa bo največkrat pomenilo tudi zmagati! Dobro zgrajena zaklonska

nišča so porok, da bomo preživeli in zmagali.

OBČINSKI ODDELEK
ZA LJUDSKO OBRAMBO
OBČINE VELENJE

Osnovna organizacija ZSMS Paka

Prizadevno čez poletje

Med vsemi dejavniki v krajevni skupnosti Paka so zagotovo med najbolj aktivnimi mladi. Veliko uspešnih akcij, vrsta drugih aktivnosti, ki so jih pripravili samostojno ali v sodelovanju z drugimi ter vse ostalo priča o njihovi dobri organiziranosti in vsestranski aktivnosti. Ni proslave in praznovanja v kraju, na katerem ne bi sodelovali s svojim programom, za osmi marec pa so skupaj z učenci tamkajšnje osnovne šole izdali tudi glasilo Naš glas.

Sicer pa je o dejavnosti in načrtih osnovne organizacije ZSMS Paka spregovorila podpredsednica Iris Žičkar: »Zelo dobro deluje dramsko-recitatorski in literarni krožek. Njegovi člani se s svojim programom aktivno vključujejo v kulturne prireditve. V zimskih mesecih smo imeli v telovadnici osnovne šole krožek namiznega tenisa. Sedaj, ko so športne

Tudi množična udeležba krajanov ob otvoritvi Erine trgovine je dokaz, da so krajanje Šentilja te pridobitve nadvse veseli

Krajevna skupnost Šentilj

Odprli težko želeno trgovino

Za svoj stanovski praznik, 3. julij, se niso veselili samo rudarji, ampak tudi krajanje krajevne skupnosti Šentilj. Po mnogih zapletih, prizadevanjih in velikih željah so naposled le dobili svojo trgovino.

Kot je dejal predsednik sveta krajevne skupnosti Šentilj Miro Vranjek, so te pridobitve nadvse veseli. Koliko jim zares pomeni, vedo le tisti, ki so takšno stisko doživeli. Zato jim ni bilo žal vsega časa in truda, ki so ga nekateri vložili pri reševanju vprašanja o osnovni preskrbi v tem kraju.

Čeprav si v tem času delovna organizacija Era ne more in ne

sme privoščiti poslovne enote, ki bi poslovala z izgubo, so pri njeni ponovni vrnitvi v ta kraj imela precej zaslug velika mera prizadevnosti krajanov in močna želja. Danes se krajanje Šentilja lahko ponašajo s primerno urejenim trgovskim lokalom, ki po svoji založenosti povsem zadošča potrebam po preskrbi v krajevni skupnosti Šentilj, skupaj z Ero pa so ga uspeli urediti v zelo kratkem času, z malo denarja in brez papirnate demokracije.

Samopostrežna trgovina v Šentilju bo odprta od 8. do 13.30, dvakrat na teden tudi malo dlje. Prisrčen kulturni program so ob tej priložnosti pripravili učenci tamkajšnje podružnične šole in mladinke.

Krajevna skupnost Lokovica

Največ težav s cestami

Težko je uskladiti želje in potrebe. To vsak zase dobro ve. Za krajanje Lokovice nastopajo skupaj. Kaj pa so urejene ceste, kanalizacija, ... drugega kot potrebe in želje.

»Žal,« pravijo, »je denar pri tem najpomembnejši. Kolikor ga imaš, toliko lahko narediš. Čeprav smo na naših cestah delali že precej udarniško, so te slabo urejene. Zlasti ob nalivih so te takšne, kot da jih ne vzdržujemo.«

Lani so se krajanje lotili posodobitve ceste Križnik-Penk. V celoti je zaradi pomanjkanja sredstev niso mogli asfaltirati. Sedaj trkajo na mnoga vrata in iščejo manjkajoči denar. za to naložbo bodo morali odšteti približno dva milijona dinarjev. Prihodnje leto naj bi prišla »na vrsto« še dva odseka.

Kar skoraj pet let so morali Lokovičani čakati na svoje večnamensko športno igrišče. Lani jim je uspelo prostor za silo urediti, letos pa so le zbrali toliko denarja, da so ga pred dobrima

dvema mesecema asfaltirali. Udarniškega dela pri tem gotovo ni treba posebej omenjati. Kot pravi predsednik skupščine te krajevne skupnosti Viktor Glavnik, so se izkazali mladinci. Čeprav to na prvi pogled ni bila tako zahtevna naloga, sedaj ugostvajo, da jih bo veljala kar okrog 2 milijona dinarjev. Treba je, seveda pristojno, urediti še njegovo okolico in možnosti za športno rekreativno dejavnost bo dovolj.

Dokaj trd oreh predstavlja tudi obnovitev tamkajšnjega doma družbenopolitičnih organizacij. Z združenimi močmi bodo tej nalogi lahko kos. V krajevni skupnosti Lokovica smo že krajanje večkrat pokazali, da znamo krampati in lopatati. To tradicijo sedaj nadaljujemo, čeprav je treba reči, da bi nas bilo lahko na tem ali onem delovščiču še več.

Vse omenjene naloge so prednostne v programu samopriskveka za to leto. Ničmanj dela nimajo z reševanjem vsakdanjih vprašanj, kot je avtobusna povezava s Titovim Velenjem, trgovina, ...

B. Mugerle

Rečica ob Savinji

Igre 8. vaške olimpiade

Zadnje dni prejšnjega tedna je bilo v Gornji Savinjski dolini zagotovo najbolj pestro, razgibano, veselo in prijetno na Rečici ob Savinji. To še posebej velja za nedeljo, sicer pa pojdemo od začetka. Že v petek popoldne so v tamkajšnjem prosvetnem domu ob letošnjem dnevu gornjesavinjskih lovcev odprli občinsko lovsko razstavo, z njo predstavili najlepše trofeje vseh lovskih družin in predstavili njihovo dejavnost. V soboto so v prostorih osnovne šole odprli še razstavo, ki so jo namenili 400-letnici pridobitve trških pravic, sobotni večer pa sklenili z nastopom tamburšev iz Griž pod vaško lipo.

Višek vsega je bila seveda nedelja. Pričelo se je že ob 9. uri dopoldne s turnirjem ženskih ekip v malem nogometu. Bila je to prava počitnica za nogometne navdušence po utrudljivem mehiškem svetovnem prvenstvu, zato si prav vse nogometnice zašluzijo pohvalo in čestitke.

Nedeljsko popoldne na Rečici pa je bilo sploh bogato in zanimivo in dobri 2.000 obiskovalcem od blizu in daleč obiska zagotovo ni bilo žal. Najprej so bile ob 15. uri na vrsti igre 4. kola »Poletje 86«, ki sta jih v sodelovanju z domačim turističnim društvom pripravila Delo in Kompas. Domači tekmovalci so se v petih igrah pomerili z vrstniki iz Zalca in tesno zmagali s 3:2. Ob tem je zanimivo, da so gostje zmagali v dveh igrah, v katerih pravzaprav »ne bi smeli«, saj gre za dve izrazito domači posebnosti. Zlačani so namreč precej hitreje od domačinov sestavili grb Rečice in tako domačinom nekoliko zagrenili 400-letnico pridobitve trških pravic, bolj pa so bili tudi v igri, za katero so uporabili rečičko znamenitost — sramotilni steber, ali »pranger« kakor ga sicer imenujemo in jih je v Sloveniji le še pet. Sramota, zares. Toda kaj za to. Domačini so jim hitro vrnilo milo za drago s

tremi zmagami v igrah, ki so v resničnem življenju že prava zgodovinska, narodopisna in predvsem kakšna drugačna značilnost Gornje Savinjske doline. Najhitreje so na voz naložili zares zajeten hloh, za spremembo je imel »štampelj«, ga prepeljali na določeno mesto in odžagali rtino. Vaja ob »nujnih« primerih le nekaj velja. Hitrejši so bili od gostov tudi, ko so »na roke« lovili ribe, pri tem pa so njihovo spretnost budno opazovali ribiči, sicer skriti v množici. Tudi kopja so v jazbeca metali bolj natančno kot gostje. V jazbeca zato, ker ga gornjesavinjski lovci najraje lovijo. Večino dela namreč opravi zvesti prijatelj pes. Za zaključek sta predstavnik obeh občinskih skupščin s trnki skušala uloviti že prej enkrat ulovljene ribe. Pravilen način in ribarjenje v kalnem seveda nista rodila nikakršnih sadov. Naj se ve!

Vrhunec pa je bil sele na vrsti. To je seveda bila že 8. po vrsti vaška olimpiada, veselo in razvedrilno tekmovalstvo prebivalcev vseh zaselkov te prostrane krajevne skupnosti, ki vsako leto združi vse prebivalce. Pa ne le njih. Vedno se na Rečici zberejo tudi številni gledalci iz vse Gornje Savinjske doline, in tudi tokrat je bilo tako. Prirediteljem nikoli ne zmanjka domislje za nove zanimive igre, kar so dokazali tudi letos. Veselje, smeha, zabave, tekmovalne vneme in športnega vzdušja v nedeljo znova ni manjkalo. Z eno samo točko naskoka so zasluženo zmagali tekmovalci Pobrežij in se seveda veselili kot pravi olimpijski zmagovalci. Le kje so drugouvršeni izgubili to točko in olimpijsko slavo?

Vlečenje vrvi je stalna igra in je tudi tokrat opravičila svoje mesto na olimpiadi. Nekaj podobnega velja tudi za hokej z metlo, ki je zelo zanimiva, za marsikoga pa včasih tudi boleča igra. Žaganje hloda, ki »vsebu-

je« dva dolga žeblja, pa nošnja v košu, z zavezanimi očmi in ymesnimi ovirami seveda, iskanje steklenice v senu in druge igre, so zares vzbujale veliko smeha in zabave pri gledalcih, pri tekmovalcih pa veliko vneme in, kot vsako leto, tudi nekaj hude krvi. Zapletov pri takšnih igrah pač ne more manjkati. Tokrat so jih bili »deležni« tekmovalci Prihove, ki so na olimpiadi nastopili prvič, pa končali na »neslavnem« zadnjem mestu. Seveda hude krvi ne bi bilo, če ne bi do omenjenih zapletov prišlo prav v dveh igrah, kjer so bili najboljši. Po prvem razočaranju in jezi je prišel pravilen sklep: odnehali ne bomo in se drugo leto spet vidimo. Z večjo prilagojenostjo na pravila, z boljšim poznavanjem pritožbenih postopkov in drugimi izkušnjami, obljublajo maščevanje. Prav je tako in spet bo veselo, zabavno in napeto.

Kakorkoli že, vaška olimpiada na Rečici ob Savinji je znova uspela in potrdila upravičenost svoje priljubljenosti daleč naokrog. Drugo leto bo na vrsti 9. zapored, z novimi igrami, novimi zapleti in vsem kar zraven sodi. Nasvidenje torej!

Presneta voda, povsod je je polno, le v škaflu ne

Mi se imamo radi . . . če bo le še voda v vrečki zato in ne bo ljubček preveč moker

Hokej z metlo je zares »atraktiven« šport

Savinjski gaj

Blišč na dveh kolesih

Konec prejšnjega tedna so si za svoje letošnje srečanje izbrali lastniki jeklenih konjičkov. Motoristi od blizu in daleč so se pričeli v Savinjskem gaju zbirati že v petek popoldne in mnogi so si v borovem gozdičku ob nogometnem igrišču postavili tudi šotore. V soboto dopoldne so se v spremstvu odpeljali do Logarske doline in nazaj, sicer pa so izko-

ristili tudi priložnost, da se še bolj spoznajo, si izmenjajo izkušnje in se dogovorijo o oblikah prihodnjega sodelovanja in povezovanja.

Za slučajne in »navadne« obiskovalce so bili jekleni lepoteči prava paša za oči, veliki večini pa so se ob pogledu na vso to nedosegljivo dragocenost lepo cedile sline.

Pa je bilo res kaj videti — in si misliti svoje

Žiga, žaga, poje žaga, z vsake strani hloda pa dva žeblja

Na teku se dobimo

Strokovnjaki so ugotovili, da je lahkoten tek v naravi najprimernejša oblika ne samo razvedrila, temveč tudi negovanja zdravja, obnavljanja moči.

Tek je osvojil množice. Ne pri nas, kjer je najpomembnejše opravilo dom, družina, delo, za vse drugo pa ne ostane časa. Niti ne za zdravje, sprostitve.

Morda ste eden izmed tistih, ki skrivaj, na večer, teče, ali pa se saj skuša s tekom. Pa vam ne gre in gre. Ali pa dosegate nadpovprečen rezultat, pa ste sami in ga niti ne morete primerjati s komerkoli.

Morda veste, da so ljubitelji tekov v naravi že povezani v tekaški sekciji v Gorenju. Morda že veste, da so lani ob novem letu začeli s teki od Titovega Velenja do Topolšice. Vsak petek imajo ta tek. Vsak torek imajo tek s hojo za začetnike.

Če vas zanima ta oblika rekreacije, se lahko pridružite. Ni pomembno, da ravno delate v Gorenju.

Vsako se lahko pridruži. Priti je treba: vsak torek do 19.30 pred Standard, Šaleška 2/d (vhod v trgovino s kolesi), ali pa v petek, do 16.30 — zbirališče na istem prostoru.

Podrobnejše informacije boste lahko dobili, če pokličete Gorenje, oddelek za rekreativno in kulturno dejavnost, tel. 853-231, int. 132.

Tekaška sekcija Gorenja pa ljubiteljem tekov v naravi omogoča tudi udeležbo na številnih množičnih rekreacijskih tekmovanjih. Tako sedaj zbirajo prijave za tradicionalni mirmopeški tek, ki bo štel tudi za odprto prvenstvo Slovenije v malem maratonu.

H.J.

Bočna, Menina planina

Poimenovanje cest in zborovanje

Osrednjo prireditev ob 4. juliju so v Gornji Savinjski dolini pripravili na Menini planini.

Na prostoru ob tamkajšnjem planinskem domu so se na prazničnem zborovanju in tovariškem srečanju zbrali borci Zidanske in Šlandrove brigade, planinci, taborniki, mladinci, številni prebivalci Gornje Savinjske in Tuhinjske doline ter drugi obiskovalci. Srečanje na Menini ni bilo naključno, saj so pred tem na obeh straneh tega mogočnega

pogorja pripravili priložnostni slovesnosti. V partizanski vasi Bočna so ceste iz tega kraja do vrha Menine poimenovali po slavni Zidanski brigadi. Borcem, krajanom in drugim gostom so krajski kulturni program pripravili moški in ženski pevski zbor ter osnovnošolci iz Bočne. Istočasno so na drugi strani ceste iz Tuhinjske doline do vrha Menine poimenovali po brigadi Slavka Šlandra, slavje pa so zatem sklenili s skupnim prazničnim srečanjem in zborovanjem na Menini.

Slavje šoferjev in avtomehanicov

Ob 13. juliju, dnevu šoferjev in avtomehanicov, so člani ZŠAM Mozirje pripravili slovesnost že v soboto in z njo proslavili tudi 30-letnico delovanja svojega združenja.

Svoje slavje so najprej dopoldne obeležili z vožnjo najrazličnejših vozil iz Nazarij, preko Gornjega grada in Ljubnega do Mozirja, osrednja slovesnost pa je bila popoldne na prireditvenem prostoru v Savinjskem gaju. Najprej je skozi Mozirje krenila povorka uniformiranih članov domačega in številnih sosednjih združenj, v Savinjskem gaju pa so nato ocenili svojo tridesetletno pot in delo, podelili priznanja ustanoviteljem združenja, njegovim dolgoletnim in prizadevnim članom, sosednjim združenjem, delovnim organizacijam in društvom.

Združenje so ustanovili junija 1956 v Nazarjah, njegovi ustanov-

vitelji pa so bili med drugim Ivan Banko, Stanko Bric, Ivan Pavlič, Hinko Kralj in Ivan Stebe. Takoj na začetku je združenje štel 25 članov, danes jih ima že 280, njegovi osnovni cilji pa se seveda do danes niso bistveno spremenili. Po osmih letih delovanja so leta 1964 člani združenja pridobili prapor, v tem letu pa je združenje pričelo tudi z izobraževanjem voznikov amaterjev. Pomembna prelomnica je tudi leto 1970, ko je pričela delovati avto-šola, prva pod okriljem ZŠAM v celjski regiji, ki je od takrat do danes močno povečala obseg svoje dejavnosti. Leta 1976 je združenje pridobilo svoje poslovne prostore, zagotovilo pa si jih je s sovlaganji pri gradnji gasilskega doma v Mozirju. Od takrat dalje je število članov nenehno raslo, združenje je opravilo veliko dela na področju izobraževanja in vzgoje šoferjev ter opravilo veliko drugih pomembnih nalog, zato sobotno slavje ni bilo naključno.

Zaslužena priznanja ustanoviteljem združenja

Titovo Velenje postaja smučarsko skakalno središče

Navdušenje nad lepim objektom

Prelep je bil pogled v četrtek popoldne, na dan rudarjev, na novo nastajajoče smučarsko skakalno izobraževalno središče pri velenjskem gradu. To, kar se je še pred dvema mesecema zdelo nemogoče, je postalo mogoče. Ze lani so nadvse zagnani delavci velenjskega smučarskega skakalnega kluba preuredili takratno 45-metrsko skakalnico v 55-metrsko in s tem uresničili le polovico svojih želja, načrtov. »Skakalnico moramo preobleči še s plastično snovjo«, so si dejali ob njeni preureditvi. Po tistem so tudi načrtovali, da bi bila odprta tekma na njej lahko za letošnji dan rudarjev.

»Odlučitev je bila težka, saj smo se za vedeli, da bo potrebnih veliko naporov, predvsem pa denarja. Sestavili smo gradbeni odbor, ki se je 28. aprila letos pod vodstvom predsednika Feliksa Za-

mude sestal na prvi seji, 30. junija zvečer ob 19. uri in pet minut pa je naš skakalec Izток Golob prvič skočil na njej. Njegov skok je bil dolg 44 metrov in takrat smo vedeli, da smo zmagali. Prvi skoki so presenetili naša pričakovanja. Potrdili so, da je skakalnica varna, da dopušča dolge skoke in je tako primerna tudi za vrhunske tekmovalce. Zahvaljujem se vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri njeni ureditvi. Še zlasti smo veseli velike podpore Planica komiteja in Smučarske zveze Slovenije, seveda pa tudi vseh v občini — od občinske telesnokulturne skupnosti oziroma ZTKO Velenje naprej.« Tako je dejal navdušeno na dan otvoritve Alojz Jevšenak, ki je že 31 let predsednik kluba.

Resnično, na prostoru ob gradu smo občani dobili prekrasen objekt. Tako so ga ocenjevali gledalci. Blizu dva tisoč se jih je zbralo na slovesni otvoritvi. Dobili smo sodobno odlično narejeno skakalnico, kar so zatrjevali tisti, ki se nekoliko bolje poznajo na smučarske skoke. To pa so bili Niko Belopavlovič, predsednik Planica komiteja, Lojze Gorjanc,

direktor klasičnih reprezentanc, pa konstruktorja brata Gorišek, Jože Kavčič, podpredsednik odbora za skoke pri Smučarski zvezi Slovenije Andrej Tomin, vodja Planiške šole in trener perspektivne pionirske ter mladinske reprezentance. Niso pa pohvalili samo skakalnice, ampak tudi vse člane gradbenega odbora kluba. Zaslužijo si vse priznanje, saj so objekt zgradili v rekordnem času, smo med drugim tudi lahko slišali.

Otvoritev novega objekta na novo nastajajočem slovenskem smučarskem izobraževalnem središču v Titovem Velenju je bil resnično pravi praznik za člane kluba. Ta praznik so olepšali še skakalci, saj se jih je kar 86 iz 17 klubov zbralo na tekmi. Gledalci so se še posebej razveselili, ker so na uvodno tekmo prišli tudi Primož Ulaga, Miran Tepež in jugoslovanski rekorder v skokih Matjaž Debelak. Videli smo res pravo vrhunsko tekmo. Vsakemu so iz srca zaploskali. Najdlje pa se je razleglo ploskanje ob poskusnem skoku Ulage, saj je s 54,5 metra postal prvi rekorder skakalnice, ki jo je slovesno izročil namenu predsednik poslovnega odbora Rek Franc Leskoška-Luke Slavko Janežič. Pred tem pa je Niko Belopavlovič zasadil prvo lopato za zgraditev še večje — 75-metrške skakalnice. Stala naj bil ob sedanjih 55-metrski, s čimer bo Titovo Velenje postalo novi smučarski izobraževalni center v Sloveniji. Hkrati pa je predsednik planiškega komiteja obljubil vso finančno podporo pri izgradnji novega objekta. Smučarski delavci pa lahko računajo tudi na pomoč Reka, je med drugim dejal Slavko Janežič.

»Na novi skakalnici naj bi videli prve skoke že prihodnje leto za občinski praznik« je bil optimističen Alojz Jevšenak.

Predsednik SKK Velenje Alojz Jevšenak je optimistično napovedal, da bodo že konec prihodnjega leta zgradili še večjo skakalnico. Niko Belopavlovič je zasadil prvo lopato

Janez Gorišek: »Domači delavci so znovali potrditi svojo veliko sposobnost. Skakalnica je zelo lepo narejena, spominja me na najlepše tovrstne objekte. Čestitam Alojzu Jevšenaku in vsem, ki so naredili čudoviti objekt.«

Jože Kavčič: »Ta čudoviti objekt se vklaplja v našo dogovorjeno politiko, da bomo v Sloveniji zgradili več smučarskih središč in tako razširili osnovo, kjer se bodo mladi hrabri fantje poskušali

v večinah smučarskega skakanja. Izreči moram zahvalo vsem tistim zagnancem, ki so v zelo kratkem času naredili ta lepi objekt. Njihova zagnanost je porok, da bomo verjetno že prihodnje leto na otvoritvi 75-metrške skakalnice.«

Andrej Tomin: »Skakalnica je zelo pomembna za nadaljnji razvoj smučarskih skokov pri nas. To je objekt, na katerem bodo radi trenirali in tekmovali — v to sem prepričan — tudi tujci. Doslej smo mi hodili na treninge v tujino, zdaj pa sem prepričan, da bodo tuji tekmovalci hodili k nam, še zlasti,

ker naj bi ob njej zgradili še večjo. Velik obisk gledalcev na otvoritveni tekmi je zame dodatna podpora tudi za 75-metrsko skakalnico.

Primož Ulaga: »To je lep, zahteven, hkrati pa varen objekt, ki je za nas starejše tekmovalce nekoliko premajhen. Za začetno obdobje vsem dovolj velik. Sicer pa načrtujejo še večjo. Prav zato sem vesel, da tudi na tem koncu Slovenije nastaja smučarsko skakalno središče. Prepričan sem, da bo ob našljnjem dobrem delu zrasel tudi rod tekmovalcev, ki bo še kako mešal štrne v jugoslovanskem vrhu.«

S. Vovk

Slavko Janežič je slovesno prerezal trak in odprl skakalnico

V izjemno kakovostni in izenačeni konkurenci je pri starejših pionirjih zmagal Gorazd Pogorelničnik, pred Danilom Rednjakom in Christianom Moserjem iz avstrijskega Zahomca.

»Rudarska svetilka« Kopaču iz Žirov

Na plastični skakalnici v Pesju je bila 4. julija tekma za »rudarsko svetilko«, na kateri so nastopili skakalci iz številnih slovenskih klubov. Med vsemi je zbral največ točk Robert Kopač (Alpina Žiri), ki je tako osvojil letošnjo rudarsko svetilko in obenem skočil novi rekord skakalnice.

Rezultati: mlajši pionirji: 1. Oprešnik (Zbelovo) 170,5 (26, 28), 2. Tripliat (T. Velenje) 170,3 (26, 27), 3. Zagernik (Fužinar) 169,6 (26, 27) 4. B. Rednjak (T. Velenje) 169,4 (26, 26,5), 5. Oblak (Braslovče—Andraž) 167 (27, 27), ... 8. Kanduti (T. Velenje) 164,9 (26, 26,5) itd.; starejši pionirji: 1. Pogorelničnik 204,9 (30,5, 32), 2. D. Rednjak (oba T. Velenje) 2202,9 (31, 31,5), 3. Moser (Zahomec) 198,6 (29,5, 31) itd.; mladinci: 1. Janus (Ilirija) 205,6 (32,1, 31), 2. Tripliat (Bled) 203,9 (31, 31,5), 3. Dolar (T. Ve-

lenje) 196,5 (30,5, 31) itd.; člani: Kopač (Alpina) 219,3 (32,5, 33,5), 2. Martinjak (Triglav) 185,7 (29,5, 30), 3. Turmšek (B.—Andraž) 180,7 (29,5, 30) itd.

Ob otvoritvi skakalnice so povedali: Marjan Klepec, predsednik ZTKO Velenje: »V plansko gradivo občinske telesnokulturne skupnosti zapisali, da bomo z boljše športno turistično ponudbo v občini povrnili nekaj sredstev, ki jih gospodarstvo daje za šport. Zagnani športni delavci skakalnega kluba so se ob podpori združenega dela in drugih zelo konkretno lotili uresničevanja dogovorjenih nalog. Plod tega in tisočih prostovoljnih ur je lep funkcionalen objekt, ki je pomemben korak k nastajanju republiškega izobraževalnega središča v Titovem Velenju za smučarske skoke.

Izток Golob: odlični domači skakalec: »Ljubitelji smučarskih skokov smo se te skakalnice zelo razveselili. Sprva sploh nismo verjeli, da jo bodo lahko zgradili. Sedaj pa smo prepričani, da bomo dobili tudi večjo, saj želimo postati še boljši. Resnično, naši člani kluba so se zelo izkazali.«

Rezultati

REZULTATI — člani: 1. Tepeš 209 točk (53, 52), 2. Ulaga (oba Ilirija) 207, (52, 50,5), 3. Golob (T. Velenje) 193,7 (47,5, 49), 4. Verdev (Braslovče—Andraž) 192,3 (48,5, 50), 5. M. Debelak (Ilirija) 186,9 (49,5, 48,5) ... 10. Mihelič (T. Velenje) 177,9 (46, 47) itd.; **starejši mladinci:** 1. Martinčič (Ilirija) 180,8 (47,5, 48,5), 2. Kopač (Alpina) 178,6 (47,5, 47), 3. Kešar 175,5 (45,5, 47), 4. Globočnik (oba Triglav) 174,5 (46, 46,5), 5. Pušnik (T. Velenje) 174,3 (44, 47), ... 11. Tamše (T. Velenje) 157,5 (43,5, 44) itd.; **mlajši mladinci:** 1. Gašperin in Petek (oba Jesenice—Zirovnica) 1.—2. Gašperin 176,7 (45,5, 48,5) in Petek (oba Jesenice) 176,7 (45, 46,5), 3. Tripliat (Bled) 166,2 (43, 46), 4. Oblak (Alpina) 165 (43,5, 44), 5. Dolar (T. Velenje) 156,8 (42, 44) itd.; **starejši pionirji:** 1. Kopač (Alpina) 174,1 (46, 46), 2. Pogorelničnik (T. Velenje) 170,9 (45, 45,5), 3. Moser (Zahomec) 169,8 (46, 45), 4. Zupan (Triglav) 162,4 (43,5, 44,5), 5. D. Rednjak (T. Velenje) 159,9 (44, 44) itd.

Bojan Matjaž v mladinski reprezentanci

Po odličnem nastopu na državnem prvenstvu je mladi velenjski atlet Bojan Matjaž osvojil še drugo mesto v skoku v daljavo na tekmovalni za pokal republik in pokraj in si s tem priboril majico z državnim grbom. Tako bo že v soboto, 12. julija, nastopil v Franciji na dvoboju državnih reprezentanc Francije in Jugoslavije.

Šaleški jarnski klub Podlasica Ne hodi v jame brez glave

Šaleški jarnski klub Podlasica Topolšica praznuje letos 10-letnico delovanja. Ob tej priložnosti bodo člani kluba pripravili 20. septembra v hotelu Vesna v Topolšici jarnski ples, na katerem bodo razvili tudi društveni prapor.

Ob jubileju načrtujejo jarnski vrsto drugih aktivnosti. S prikazi barvnih diapozitivov ter filmov o lepotah podzemnih jam, organizirani izleti v okoliške jame, razstava ter še nekaterimi drugimi akcijami bi radi za to vrsto dejavnosti navdušili kar največ občanov. Seveda pa bo prednostna naloga vseh članov odkrivanje in raziskovanje jarnskih objektov.

V preteklih dveh letih so jarnski kluba Podlasica raziskali 15 novih jam in se tako vstrelili na lestvico aktivnosti, sestavlja jo 40 klubov, na 11. mesto. Pred tem so bili povsem na repu. To je za vse gotovo velika spodbuda za še pestrejšo delo v prihodnje. S tem »vzponom« niso po-

vsem zadovoljni. Letos bodo za višje mesto nakupili še nekaj naj-sodobnejše opreme, s katero bodo lahko raziskovali tudi zelo globoka alpska brezna. Seveda pa se bodo morali z njo naučiti tudi ravnati.

Da bi v klubu še povečali varnost pri raziskovanju jam in za to usposobili čimveč članov, ne nazadnje pa, da bi pritegnili v klub kar največ novih, bodo 3. in 4. julija organizirali na gori Oljki dvodnevni jarnski tečaj. Na njem se bodo udeleženci seznanili z vršno tehniko, speleologijo, merjenjem in risanjem jam, ... Tečaj bo vodil znani jarnski inštruktor, potekal pa bo pod geslom: ne hodi v jame brez glave. Vse, ki bi hoteli ta šport malo boljše spoznati, je to najlepša priložnost. Prijave za tečaj bodo zbirali v soboto, 28. junija v gasilskem domu v Topolšici, kjer boste dobili tudi vse potrebne informacije. Tečaj bo brezplačen.

Ribiški praznik ob velenjskem jezeru

Člani ribiške družine Titovo Velenje so tudi letos pripravili vsakoletno meddružinsko tekmovanje ribiških družin Slovenije v počastitev dneva rudarjev. Kljub številnim, za gledalce bolj privlačnim tekmovalcem v teh dneh, je 4. julija dopoldne ob velenjskem jezeru kar vrvelo. Tekmovalci za rudarsko svetilko v lovu rib s plovcem se je udeležilo 16 ekip iz vse Slovenije.

Zmagali so ribiči RP Paka iz Šoštanja (Koželjnik, Bizjak, Urajek), drugi so bili člani RD Koroska iz Slovenj Gradca, tretja pa je bila druga ekipa Titovega Velenja. Šoštanjčani so z znanjem in ribiško srečo zmagali že dru-

gič in imajo tako priložnost, da veliko rudarsko svetilko osvojijo v trajno last.

Vsekakor pa tekmovalci samo ni bilo edini razlog za tolikšno udeležbo na tem srečanju. Takšne tekme so pač prijateljskega značaja, zato je več od njih vredno druženje ljubiteljev lepe narave, ki kljub vsem svojim napotom, postajajo vse bolj zaskrbljeni zaradi kopičenja ekoloških nevarnosti zadnjega časa. Tako tudi ribiško tekmovalstvo za rudarsko svetilko vse bolj prerašča v druženje ekološko osveščenih ljudi, ki jim ni vseeno, kaj in kako se bo dogajalo z našo naravo. P.R.

Lep pozdrav uredništva in našega časa. Člani ŠAO odpravne v Andre. Vid

UREDNISTVO NAS ČAS FOITOVA 2 63320 TITOVO VELENJE YUGOSLAVIA EUROPA

25.5.86

PISMA BRALCEV. PISMA BRALCEV

Kako tone naš Rudar

Članek »Ob jubileju v višji rang« v vašem časopisu me je spodbudil k pisanju naslednjih vrstic. Želel bi pojasniti nekatere stvari, ker sem tudi sam v preteklosti delal pri »Rudarju«. Prav tako bi želel, da bi odgovorni v klubu odgovorili na nekaj mojih vprašanj.

Najprej bi rad citiral dve nasprotujoči si izjavi Jožeta Mraza. VEČER, 26. oktobra 1981: »Nenehno prihajanje igralcev in trenerjev iz drugih krajev so le kratkoročne rešitve. V letu dni je klub zapustilo kar 16 standardnih igralcev. Plačujemo ceno prejšnjega nogometaša. (Kupovanje igralcev in zanemarjanje lastnega naraščanja)«. NAS ČAS, 10. april 1986: »Nekaterih igralcev pač nismo pravočasno prijavi-

ker jim nismo mogli zagotoviti ustreznih delovnih in življenjskih pogojev, (spet kupovanje!), mladih igralcev pa tudi nimamo v »izobilju« zaradi slabega dela v preteklosti.«

Izjavi »zanemarjanje lastnega naraščanja« in »mladih igralcev tudi nimamo v »izobilju« zaradi slabega dela v preteklosti« ne gresta skupaj. V obdobju po prvi izjavi v Večeru so v klub prišli naslednji igralci in trenerji: Stojanovič, Plepeniti, Granov, Droupilič, Granov, Zukič, Marinček, D. Džurič, Tubič, Bojanovič, Cerič, Đurič, Jug in še nekateri, ki se jih ne spomnim. Pa trenerji: Krivošoj, Stakič, Verdenik, Zlodež, Nežmah, Krivošoj... Kako do doma vzgojenih igralcev, če večini mladincev niste pustili

igrati niti pet minut, kaj šele več? Lahko bi igrali vsaj v kupljenih tekmah! Koliko časa bi lahko doslej igrali naslednji igralci, vzgojeni v Rudarjevi mladinski ekipi: Jalušič, Zirdum, Kljajič, Tolazzi, Marjanovič, Cvjetković, Kaligaro, Novak, Verboten... Mnogi od njih igrajo v Kladivarju, Elkoju, Slovenj Gradcu, Smartnem... nekateri pa sploh prenehali igrati, ker se je kupovanje in prihajanje igralcev nadaljevalo, ti pa so igrali 5-6 mesecev in šli naprej... Prenahali so Aljaž, Matjaž in Marko Kljajič, Tolazzi, Vuletič, Verboten. Nekaterim igralcem, ki so v Velenje prišli od drugod, so omogočili zaposlitev, jim dali stanovanje, mnogi od njih pa so klub že po kratkem času zapustili in odšli igrati v druge klube, ali v tujino.

Ko sem delal v Rudarju, je bila mladinska ekipa članica območne slovenske lige (zdaj nekakšna regionalna). Ekipa je imela v svojih vrstah vedno 3-4 stalne člane mladinske reprezentance Slovenije (zdaj nobenega). Sodelovali smo na močnih mladinskih turnirjih v Splitu, Subotici in Velenju (zdaj ne gredo nikamor). Bil sem tudi trener mlade ekipe Rudarja, ki je igrala z Dinamom, Olimpijo, Reko, Zagrebom. V tej ekipi je igralo 6-7 mladincev. Mnogi igralci nasprotnih ekip so danes znani prvotligaški igralci in reprezentanti, v moštvo Rudarja pa igrala je Jalušič in Novak.

Sprašujem Krivošoja, Stakiča, Nežmaha? Kam so izginili ti mladinci? Sprašujemo upravo na čelu z Mrzom, Bizinovskim, Gojevičem, Belim...? Kam ste razgnali to velenjsko mladost? Kje so tisti kupljeni igralci zdaj, ko izgubljate proti vsaki ekipi? Zdjaj, ko vidim, kako in kaj se dela, če se sploh kaj dela, mi ni žal, da mi niste dali možnosti, da sploh delam s prvim moštvom. Edino, kar sem izgubil, je bila možnost, da postanem inštruktor nogometa za Dalmacijo. To možnost sem zavrnil, ker

sem želel voditi ekipo v slovenski nogometni ligo, katere osnovo bi tvorili člani mladinske ekipe. Žal nisem nikoli dobil možnosti, da bi vodil prvo ekipo Rudarja. Vseeno sem zadovoljen, ker sem prišel v Velenje kot popolnoma neznan trener, odšel pa kot trener mladinske reprezentance Slovenije. Olimpiji sem pripravil Jalušiča, Mariboru Zirduma in Hajduku mladince Kljajiča. Pri delu niso ovirali le mene, temveč tudi mladinsko komisijo, ki so jo sestavljali Anton Jalušič, Janko Lukner, Mitja Jenko, Leopold Fidej, Janko Čas... ki je delala boljše in bolj strokovno, kot sama uprava Rudarja. Že več let v klubu ni strokovno usposobljenega trenerja za delo z mladimi. Trenerje mladih iščejo med publiko, na ulici, ne zahtevajo nobene šole, niti tečaja.

Tovariš Mrza, v kakšnih pogojih delajo ti vaši bodoči nogometaši, ki bodo zaustavili dotok igralcev od drugod? Kdaj ste bili na pionirski tekmi? Za kaj takega nimate časa! V 5-6 letih, ko ste predsednik kluba, Rudar tone vse nižje. Je že v jami! Ste se kdaj vprašali zakaj? Zakaj ni igralcev, trenerjev, uprave, ni gledalcev, ni denarja? Ali je res za vse težave v klubu krivo slabo delo z mladimi v preteklosti? Če ne veste, kje je mladina, vam povem, da jo je pokopalo vaše »kupovanje«! Na koncu preberite tale imena, če so vam sploh znana, pa sami presodite, kje bi lahko Rudar z nekaterimi okrepitevami nastopal: Cvjetković (Verboten), Velunšek, Kljajič, Zirdum, Marjanovič, Aljaž, Tolazzi, Jalušič, Novak, Kaligaro, Skedej (Vuletič, Marko Kljajič).

P. s.: Ni vas treba biti sram, ker vas sploh ni bilo na tekmi v čast dneva rudarjev, 3. julija, da bi na prste ene roke prešteli gledalce na srečanju proti Smartnemu. Toda zato boste vseeno dobili veliko denarja, ki ga vam namenajo in odštejejo rudarji in se zato ne boste počutili krivega. Denar bo v blagajni za nove kupčije. Doklejš? Menim, da bi se tudi družbeno-politični delavci, rudarji, Gorenjčani, Velenjčani morali vprašati, kako ozdraviti »Rudarja«.

Josip Pirič

SALZBURŠKI INSTRUMENTALNI SOLISTI

V petek, 18. julija, ob 20.00, bodo na velenjskem gradu nastopili Salzburški instrumentalni solisti. Na sporedu bodo dela J. S. Bacha, W. A. Mozarta, F. Martina in G. Rossinija. Vstopnina 200 din!

LETNI KINO

Pred gostiščem Grajski hram na velenjskem gradu je vsako soboto filmska predstava (16 mm). V soboto, 12. julija, ob 21.30, bo na sporedu ameriški barvni film KLIČI »M« ZA UMOR. Režija: Alfred Hitchcock.

Vstopnina 200 din!

Poletne kulturne prireditve

ELA
V petek, 11. julija, ob 20.00, bo na velenjskem gradu gostovalo Eksperimentalno gledališče GLEJ iz Ljubljane z delom Herberta ACHTERNBUSCHA: ELA. Igrata: Alja Tkačev in Aleš Valič. Prevajalec, režiser in scenograf: Edvard Miller. Vstopnina 200 din!

K I N O

REDNI KINO VELENJE
Četrtek, 10. 7. ob 10. uri
RJOVENJE — ameriški, pustolovski.
V glavni vlogi nastopajo levi, tigri, pume, slon in še nekaj strašno divjih živali, ki pa se v svojem okolju počutijo varne in so zato tudi krotke in simpatične med ljudmi, ki jih imajo rade.
Četrtek, 10. 7. ob 18. in 20. uri
POSILSTVO — francoski, kriminalka.
Petek, 1. 7. ob 10. uri
KOLO SREČE — ameriški, komedija. V gl. vl.: Eddy Murphy.
Petek, 11. 7. ob 18. in 20. uri
RJOVENJE — ameriški, pustolovski.
Sobota, in nedelja, 12., 13. 7. ob 18. in 20. uri
KOLO SREČE — ameriški, komedija.
Film je komercialni hit letošnjega leta v Ljubljani predvsem po zaslugi Eddija Murphija, ki se je proslavil v komediji Policaj iz Beverly Hillsa. Tokrat igra vlogo reveža, ki se slučajno prelevi v poslovnega moža in v svetu poslovanja napravi vrsto čudnih sprememb. Eddy Murphy je v tej vlogi neverjeten, njegove norčije so garancija, da bo v tem filmu dovolj zabave in smeha.
Ponedeljek, 14. 7. in torek, 15. 7. ob 10., 18. in 20. uri
FLASHDANCE — ameriški, plesno-glasbeni. V gl. vl.: Jannifer Beals.
Projekcije tega filma, ki ga lahko štejem za enega najboljših v tej vrsti, bomo obogatili z dodatnim ozvočenjem. Film je zgodba o mladem dekletu, ki bi želela postati plesalka, o njenem delu, ljubezni, predvsem pa nam ponuja veliko dobre (sedaj že popularne) glasbe in mojstrskega plesa.
Sreda, 16. 7. ob 10., 18. in 20. uri
ZLATI SALAMANDER — ameriški, detektivka. V gl. vl.: Franco Nero.

Ali smo resnično nemočni?

Takšno vprašanje si zastavljam (žal) vse pogosteje, prav gotovo pa prepogosto. Tokrat je bilo ob objavi slike v 26. številki Našega časa na zadnji strani vprašanje, »ali smo resnično nemočni, da bi stopili na prste njihovega ogrožanju pešcev«, ogrožanju kolesarjev in motoristov namreč, ki divjajo po pločnikih in parkiriščih in vsepovsod, kjer jim prometni znaki in označbe to prepovedujejo?

Grenka resnica, da mladih kolesarjev in motoristov nismo dovolj dobro vzgojili, da bi se obnašali kulturno v prometu, prav gotovo bode. Marsikdaj s svojimi zgledi počnem prav tako to pa se hudo slabo obrestuje.

Menim, da nismo storili dovolj, ali skoraj nič, da bi omogočili varno kolesarjenje in rekreacijske površine. Le nekaj metrov kolesarske steze je le obet k izgradnji omrežja kolesarskih steza.

Z nakupom koles, in posebno še koles z motorjem ter celo motoristov koles, starši ne investirajo tudi v vzgojo in varnost otrok ter mlajše mladine. Takšna rekreacija je zato velika nevarnost in povzroča jezo med pešci in stanovalcem mirnih delov naselja.

O prometnem in komunalnem redu v smislu prometne varnosti skoraj ne bi izgubljal besed. Bolj ko odločamo in se dogovarjamo, bolj tudi kršimo predpise. Kot da bi jih sprejemali zato, da bi jih lahko kršili. Vsi, ne le mladi.

Pred kratkim je opravilo teoretične izpite za kolo z motorjem nad 50 učenecv OŠ. Vsi so se nedvoumno naučili, kje ne smejo

voziti, kako morajo voziti za večjo varnost prometa. Kako bodo ta svoja spoznanja prenesli v življenje.

In kako je z nemočjo? Starši ne kontrolirajo otrok v prometu in ne ukrepajo. To ni lahko, slo pa bi, če bi jim bilo kaj do varnosti njihovih najdražjih.

Komunalno prometni inšpektor komaj kaj vpliva na takšno kršenje predpisov in nad vzdrževanje stanja prometnih površin. V verigi odgovornih so namreč tudi vzdrževalci, katere je potrebno vedno priganjati.

Delavci postaje milice so gotovo najučinkovitejši, če s svojim nadzorom in kaznovanjem opozarjajo na prekrške. Toda, gre za že večkrat znano resnico, da je miličnikov le toliko, da opravljajo »najnujnejše« zadeve. Pa dodajmo še, da je težko loviti »mulce« z neregistriranimi kolesi in kolesi z motorji...

Resnično smo nemočni. Tudi pri svetu za preventivo in vzgojo v prometu, v šolah, vrtcih in kje vse še, si belijo glave, da bi uredili vse tako kot bi bilo najbolj prav za varnost, za pešce. Nekaj uspeha je prav gotovo dosežena, saj še daleč nismo tako noroglavka družba, kot jih po svetu poznamo.

Mogoče pa gre tudi za nestrpnost pešcev in drugih prometnih udeležencev samih? Vidimo le druge, kako pa se obnašamo mi kot pešci, avtomobilisti? To pa je že preobširna tema.

Se mesec, dva pa se bo sezona kolesarjev in motoristov pomirila, mi pa se bomo srečali z drugimi problemi. Živeti brez problemov se v naši družbi pač ne da.

Jože Miklavc

KDOR IŠČE TA NAJDE

V času od 15. do 27. julija **TEDEEN UGODNEGA NAKUPA ŽIVIL**

Sodelujejo:

- EMONA MIZ — mesni izdelki, konzerve — 20% ceneje
- Badel Zagreb — kis za vlaganje 5/1 — novo ugodno 980,—
- SLOBODA Osijek — kekasi 1/1 354, —24% ceneje
- HEPOK Mostar — vino ERO 1/1 — ugodno
- V vseh večjih prodajalnah DO POTROŠNIK

Ugotovili ste že, da z vami sodeluje Ilirija Vedrog Ljubljana V naših poslovalnicah vam nudimo v teh dneh velik izbor — proizvodni program Ilirije Vedrog. V sodelovanju z Ilirijo Vedrog pa smo za vas pripravili cenejši nakup v dneh od 15. do 25. julija za izdelke:

- citron vazelin Narta — 20% ceneje
- mixex za pranje ovratnikov — 20% ceneje
- WC deodorant Adria — 20% ceneje
- K nakupu vas vabi Potoršnik — Ilirija Vedrog.

SOZD KEMIJA ILIRIJA-VEDROG

Vloga mesta Titovo Velenje v občini Velenje

V Sloveniji ni primera, kjer občina ne bi nosila imena največjega kraja v njej. Le v občini Velenje ni tako. Naslov občine je Velenje, največji kraj v njej pa Titovo Velenje. Vemo, da je do te razlike prišlo, ko je mesto Velenje dobilo ime Titovo Velenje, ime občine pa je ostalo nespremenjeno. Če bi se občina dobila ime Titovo Velenje, bi morali spremeniti slovenski zakon s katerim so določene občine v Sloveniji. Ker mnogi za razliko med mestom Titovo Velenje in občino Velenje ne vedo, prihaja pogosto do določenih zmed.

Postavljam si vprašanje, kakšen je odnos med mestom Titovo Velenje in občino Velenje. Morada le ta, da so v mestu Titovo Velenje nameščene vse institucije, ki na nivoju občine obstajajo, drugače pa mesto Titovo Velenje kot subjekt sploh ne obstaja. Ob dejstvu, da je v mestu sedem krajevnih skupnosti, le te med seboj sploh niso povezane, kljub temu da v mestu obstaja precej problemov, ki bi se morali reševati na nivoju mesta in nikakor ne na nivoju občine. Naj naštejemo le nekatere: komunalna, osnovno šolstvo, kulturne in športne prireditve in še nekateri.

Tudi primer, ko pride kdo na obisk in ogled mesta Titovo Velenje in lahko določene informacije dobi le na nivoju občine, ne pa na nivoju mesta.

Zaradi tega postavljam vprašanje, ali ne bi mogla na nivo mesta Titovo Velenje obstajati ustanova, ki bi bila izrazito mestna. Lahko bi naprimer obstajala skupnost krajevnih skupnosti. To skupnost bi lahko predstavljali predsedniki svetov krajevnih skupnosti, katere predsednik bi bil eden od teh ali pa eden od funkcionarjev predsedstva OK SZDL občine, pod pogojem, da stanuje v mestu Titovo Velenje.

To vprašanje postavljam zato, ker se kot funkcionar v eni od krajevnih skupnosti mesta Titovo Velenje pogosto srečujem s problemi, ki so mestnega značaja in ne samo problemi krajevnih skupnosti v mestu in se ne ve, kako bi se tak problem rešil na nivoju mesta. Da bi se reševal na nivoju občine je nerodno, saj morajo o tem problemu potem razpravljati delegati iz cele občine, ki pa se jih problem kot tak, ne dotika.

Albin Amon

Občinska skupnost za zaposlovanje

Objava potreb po delavcih v občini Velenje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IN ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DEL. IZK.	ČAS DELA	ROK PRIJ.	OD	ŠT. DEL.
DO INŽENIRING	dipl. ing. strojništva VII.	— vodja sektorja trženja in izvedbe	5	nč	15	150.000	1
DSSP GORENJE SOZD	dipl. ing. elektrotehnike VII. ali ing. elektrotehnike VI.	— standardizer	4	nč	8	109.000	1
DSSS NOTRANJA O. — GORENJE	ekonomist VI.	— pripravnik	x	nč	8	53.000	1
DSSS INTERNA B. — GORENJE	ekonomski tehnik V.	— knjigovodja interne banke	3	nč	8	77.500	1
DSSS INTERNA B. — GORENJE	ekonomski ali administrativni tehnik V.	— evidentičar	1	dč	8	58.000	1
VEKOS TOZD TOPLOTNA OSKRBA	strojni tehnik V.	— manj zahtevna tehnološka d.	3-1	nč	8	87.000	1
VEKOS TOZD KOMUNALNA OSKRBA	vrtnar cvetličar IV.	— cvetličar-pripravnik	x	dč	15		1
VEKOS TOZD TOPLOTNA OSKRBA	avtomobilski klepar IV.	— avtomobilski klepar	1	nč	8	86.000	1
VEKOS TOZD TOPLOTNA OSKRBA	mehanic elektronik IV.	— vzdrževanje toplotnih števcev	1	nč	8	88.000	1
VEKOS TOZD KOMUNALNA OSKRBA	voznik tovarnjaka IV.	— voznik tovarnjaka-smetarja	2	nč	15	84.000	1
DO GORENJE COMERCE	prodajalec IV.	— skladiščnik v sektorskem sk.	x	nč	8	70.300	1
VEKOS TOZD KOMUNALNA OSKRBA	smetar II.	— smetar na odvozu smeti	x	dč	15	89.000	2
VEKOS TOZD KOMUNALNA OSKRBA	pomožni delavec I.	— pomožna dela pri vodovodu	x	dč	8	62.000	1
VEKOS TOZD OSKRBA	snažilka I.	— čiščenje	x	dč	8	45.000	1
STANOVANJSKA O. VEKOS TOZD KOMUNALNA OSKRBA	snažilka I.	— čiščenje v pogrebni službi	x	dč	8	45.000	1

koledar

ČETRTEK, 10. julija —
AMALIJA

PETEK, 11. julija — **OLGA**

SOBOTA, 12. julija — **MOHOR**

NEDELJA, 13. julija —
HENRIK

PONEDELJEK, 14. julija —
JUST

TOREK, 15. julija —
VLADIMIR

SREDA, 16. julija —
DAN TANKISTOV

MALIOGLASI

UGODNO PRODAJ OSEBNI AVTO VOLGA, letnik 1978 (cena 70 SM). Sadik Midžić, Kardeljev trg 8, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAJ otroško posteljico z jogijem. Danev, Šaleška 16/III, Titovo Velenje.

PRODAJ OSEBNI AVTO ZASTAVA 750, letnik 1981. Naslov v uredništvu.

PRODAJ KASETOFON »AKAI«, model CS MO 1. Ogled možen vsak dan od 12. do 14. ure. Roman Fajfar, Foitova 10, Titovo Velenje.

PRODAJ NOV ŠOTOR »KASHEL«, za štiri osebe. Informacije po telefonu: (063) 891-160, od 14. ure dalje.

PRODAJ ZVOČNE BOKSE 2 x 50/70 W. Telefon: 854-175, popoldan.

UGODNO PRODAJ dvosobno stanovanje, velikosti 54 m², Stari trg 27. Informacije na naslovu: Tomo Lovrič, Veljka Vlahoviča 57, od 20. do 22. ure.

PRODAJ opremo za dnevno sobo. Telefon: 854-162, popoldan.

PRODAJ barvni televizor GRUNDIG, nov, deklariran, in štiri kuhinjske stole. Telefon: 854-251.

UGODNO PRODAJ štiri nove gume za zastavo 126 P. Telefon: 855-321, interna 558, dopoldne.

PRODAJ dobro ohranjen avto zastava 1300. Informacije na telefon: 858-940.

UGODNO PRODAJ zastavo 126 P, letnik 1977, registriran do julija 1987. Informacije popoldan na telefon: 853-026.

PRODAJ Renault 4, letnik 1976 in Zastavo 750, letnik 1974, obnovljeno. Telefon: 854-327.

PRODAJ TAM 5500, keson 4,3 m, registriran na novo. Cena 120 SM. Telefon: 891-182.

KUPIM vseljivo hišo v Titovem Velenju. Telefon: 858-125, po 20. uri.

PRODAJ traktor Zetor 5945, letnik 1978, s pogonom za vsa štiri kolesa. Cena po dogovoru. Vinko Navodnik, Florjan 210, Šoštanj. Telefon: (063) 882-747.

PRODAJ Zastavo 128, letnik 1982, prevoženih 50.000 km. Telefon: 881-349, popoldan.

PRODAJ črno bel TV Gorenje 106, 10 l električni bojler in kanu »Bober«, model Prijon — Novoles, za tri osebe. Kardeljev trg 4, stanovanje 10, popoldan.

NASLA sem zlato ogrlico. Informacije na telefon: 857-695.

Zastavo 750 LE, letnik 1982, prevoženih 29.000 km, registrirano do aprila 1987, ugodno prodam. Telefon: 855-170 od 13. do 16. ure.

PRODAJ Zastavo 101, letnik december 81, prevoženih 44.000 km, razne dela karoserije, motor, z menjalnikom, za Zastavo 750 ter zemljišče za vikend v bližini Šempetra v Savinjski dolini. Informacije na telefon: 856-102, po 21. uri.

PRODAJ brejo telico. Alojz Urlep, Mali vrh 3, Šmartno ob Paki.

PRODAJ osebni avto Wartburg, letnik 1974, prevoženih 90.000, za 45 SM. Informacije po telefonu: (062) 842-011, popoldan.

STROJEPISKA S 15-LETI PRAKSE išče zaposlitev, s polnim delovnim časom, za nedoločeno čas. Naslov v uredništvu.

radio velenje

Oddajamo na ultrakratkovolnovnem območju, na frekvencah

88,9 in 97,2 mgHz in to ob ponedeljkih, sredi in petkih s pričetkom ob 16. uri, v nedeljo pa že ob 11. uri.

Vaše čestitke in pozdravi so na sporedu ob ponedeljkih, sredi in petkih ob 17. uri, ob nedeljah pa od 14. ure in 45. minut naprej. Čestitko na radiu Velenje — najlepše in danes tudi najcenejše darilo — lahko naročite na upravi Našega časa, F. Foita 10.

dežurstva

Dežurni veterinar na Veteri-

narski postaji Šoštanj: od 11. do 18. julija 1986 — Milan Matko, Topolšica 15, telefon 891-166.

LE VEKOS

DO VEKOS n. sub. o. TOZD STANOVANJSKA OSKRBA Koroška 48 TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja TOZD Stanovanjska oskrba objavlja prosta dela in naloge

zahtevna toplovodna dela — 2 delavca

Kandidati morajo poleg splošnih zakonskih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- KV monter ogrevalnih naprav — IV. stopnja
- 1 leto delovnih izkušenj
- vozniški izpit »B« kategorije

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave z dokazilom o izpolnjevanju razpisnih pogojev pošljite v roku 8 dni od objave na naslov: DO VEKOS, Kadrovska služba, Koroška 37 b, Titovo Velenje. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po poteku objave.

Jutranje spanje ali dober zaslužek?

Raznašalci vsako jutro dostavijo Delo v 40.000 slovenskih domov. Res je, da vstajajo zgodaj, vendar je njihov delovnik že mimo, ko se večina drugih šele odpravila od doma. Tam ob sedmih ali osmih zjutraj, odvisno od števila izvodov, ki jih morajo raznositi, so že prosti. Lahko se posvetijo učenju, študiju, gospodinjstvu ali pa kar konjičku. Če ste za dober in hiter zaslužek in ste doma iz Titovega Velenja, se zanj pripravljene odredi jutranjemu spancu, se oglasite v podružnici Dela Celje, Gregorčičeva 6, telefon: 22-800.

Mercator - Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje

M-ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

OBVEŠČA

da bo **RAZPRODAJA ŽIVIH KOKOŠI** od 15. julija 1986 **DO RAZPRODAJE pri kooperantki**

ŠPENDE Mariji, Prihova 32 Nazarje

Kokoši so srednje težke, rjave, primerne za zakol ali za nadaljno rejo.

Cena za kokoš je 600 din.

REK Elektrostrojna oprema

n. sol. o., Preloge, p. Velenje

REK VELENJE DO Elektrostrojna oprema Preloge

objavlja

javno prodajo

rabljenih osnovnih sredstev, ki bo v ponedeljek 14. 7. 1986, ob 12. uri v Prelogah, Titovo Velenje.

1. **stružnica BRT-50**, inv. št. 34069 izklicna cena 800.000,00
2. **brezk. brus. str. WMW SASL** 200 x 500 A inv. št. 91335 izklicna cena 34.000.000,00
3. **skob. stroj RENDIS** TIP 7110 SSSR inv. št. izklicna cena 20.000.000,00
4. **škarje hidr. za razrez** pl. t. š. 14 inv. št. 17627 izklicna cena 700.000,00
5. **vrh. stroj DALMASTROJ BD-46** 1/73/1 inv. št. 40197 izklicna cena 250.000,00

Ogled strojev je na dan licitacije od 6. do 10. ure v Prelogah Titovo Velenje. Varščino v višini 10 % od izklicne cene bomo sprejemali med 10.30 in 11.30. Nakup stroja je po sistemu »VIDENO-KUPLJENO«, kasnejših reklamacij ne bomo upoštevali. Kupec lahko plača kupljeno takoj ali najkasneje v treh dneh po licitaciji. Prometni davek ni bil obračunan v ceno.

K sodelovanju vabimo dve dijakinji srednje administrativne šole za počitniško delo. Pogoji: poznavanje osnov strojepisja. Oglasite se na upravi Našega časa, F. Foita 10, Titovo Velenje.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA PODRUŽNICA TITOVO VELENJE

objavlja

javno licitacijo

naslednjih osnovnih sredstev:

1. **osebni avto Polonez 1500**, leto nabave 1982, registriran do 2. 7. 1987, prevoženih 36.000 km, izklicna cena 340.000 din.
2. **osebni avto Zastava 750 LE**, leto nabave 1984, registriran do 27. 6. 1987, prevoženih 12.000 km, izklicna cena 340.000 din.

Licitacija bo izvedena v sredo, 16. 7. 1986 ob 12. uri na parkirnem prostoru poslovne stavbe SDK, Rudarska 3.

Ogled je možen dve uri pred začetkom licitacije.

Interesenti morajo pred pričetkom licitacije položiti 10 % varščine.

Prometni davek plača kupec.

Interesenti morajo izlicirano osnovno sredstvo plačati in odprejeti v šestih dneh po opravljeni licitaciji.

*Oj zemlja širna, zemlja lepa,
ti vsa si bila moja last,
zdaj tesna kletka me zaklepa,
ko ujel sem se v nesrečno past.*

V SPOMIN

Stanislavu-Slavčiju
Pirečniku

iz Skornega

11. julija 1986 minevajo štiri leta, od kar si, naš dragi sin in brat, nesrečno in mnogo, mnogo prezgodaj za vedno odšel od nas. Tvoj nasmejani vedri obraz nam je vedno pred očmi. Živiš v naših srcih, kjer boš ostal za vedno.

Hvala vsem, ki se ga spominjate ali se ustavite ob njegovem mnogo preranem grobu.

Vsi tvoji

*Bolečino težko izraziš
z besedami
lahko jo le grenko občutiš.
(Shakespeare)*

SPOMIN

Ivanu Brunetu

Nikoli ne bo pozabljen 8. julij 1984 — dan, ko smo ostali brez tebe. Tvoj korak je zastal, glas onemel. V naših srcih je bolečina, ki ne bo nikoli minila.

Hvala vsem, ki se ga spominjate, mu prinašate cvetje in prižigate sveče.

Žalujoci: Vsi njegovi

Druga vaška olimpiada v Škalah

Korenjaki merili moči za prestiž in gledalce

Škalski TVD Partizan zaslužen je nekaj let sodi po svoji dejavnosti v sam vrh v republikli. Tudi v lanskem letu je bil med najboljšimi. Akcija športno rekreacijo v vsako krajevno skupnost je v Saleški dolini prav v krajevni skupnosti Škale—Hrastovec padla na najbolj plodna tla. Njegovo množično in raznoliko dejavnost so na prvem srečanju Partizana Slovenije prejšnji teden v Škofji Loki nagradili z drugim mestom med vaškimi krajevnimi skupnostmi, prvo mesto pa je za lani osvojila KS Luče. Med mestnimi KS so bili tako v naši občini kot v republikli med najboljšimi Šostanj, saj se je uvrstil na tretje mesto.

Delo škalskega Partizana je lahko za zgled vsem v občini. Tiste, ki delajo v Partizanu in sploh vse krajanje ni treba več prepričevati, da je telesna kultura sestavni del vsakodnevnega življenja. Spoznali so, kot je dejal v soboto popoldne na njihovi drugi vaški olimpiadi predsednik predsedstva občinske telesnokulturne skupnosti Velenje Jože Prisljan, da tudi ljudje, ki sicer fizično delajo, potrebujejo organizirano in strokovno vadbo.

Delo v Partizanu je zelo razvejano, v športno rekreativno dejavnost se je vključilo veliko krajanov. Lani so v Škalah prvič pripravili tako imenovano vaško olimpiado in po njeni dobri organizaciji so postali znani že daleč naokoli. V občini je ta olimpiada, verjetno se ne bomo zmotili, če tako razpišemo, postala največja tovrstna športno rekreativna prireditev v občini. Tudi v soboto se je na drugi njihovi olimpiadi zbralo veliko ljudi.

Prišli so stari in mladi, leta niso bila pomembna, iz Škal, Hrastovca, okoliških krajevnih skupnosti, tudi od drugod. Toliko ljudi se menda še ni zbralo v Škalah pri tamkajšnjem gasilskem domu, ki mu je šteta življenjska doba, enako kot šoli malo višje, saj stojita oba objekta na rušnem področju.

Podobno kot vsi v kraju si tudi v Partizanu zelo želijo, da bi dobili čimprej novi dom, pred dnevi so njegovo gradnjo že začeli, saj bodo potem imeli še boljše možnosti za svoje ljubiteljsko delo.

Drugo vaško olimpiado so začeli s pestrim kulturnim programom, v katerem so nastopili člani Moškega pevskega zbora in harmonikar domačega kulturnega društva Stane Sever, ritmična skupina Tina in pionirska skupina pa sta se predstavili z zelo zanimivim programom in ni čudno, da jih v zadnjem času vabijo vsepovsod. Ritmična skupina se je uspešno predstavila tudi na petkovem srečanju Partizana v Škofji Loki.

Po zanimivem in bogatem kulturno športnem programu, se je začel tekmovalni del vaške olimpiade. V vlečenju vrvi, metanju kamna (moški), lovljenju rib, nošenju vode z vedrom na glavi (ženske) so preiskusili svojo moč in spretnost tekmovalci iz Veličine, Mislinje, Konovega, Lokovice, Gaberk in Škal.

Najprej so napeli vrv. Ob pogledu na tekmovalce, smo gledalci ugibali vrv bo najbolj »tr-

sta z enako dolžino meta osvojila drugo mesto, ekipno pa so bili spet najboljši gostitelji pred Lokovičani in Veličino. Škalčanke in Mislinjčanke so prepričale blizu tisoč gledalcev, da bi bile zelo uspešne tudi kot prave ribičevke. Domače tekmovalke so »ulovile« kar enajst kovinskih ribic, to-

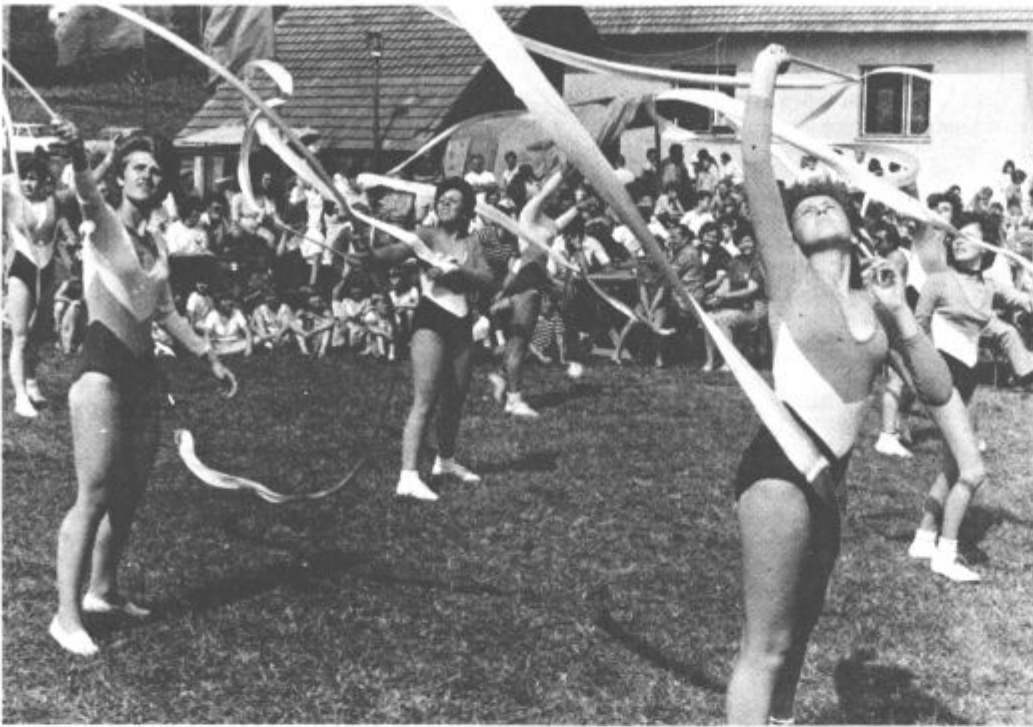

Ribice

pela«, ko jo bodo vlekli močni orjaki ekipe gostitelja, žilavi tekmovalci iz KS Veličina in Mislinje. Tekmovalci iz preostalih KS so se nam zdeli le nekoliko prelahki (?) Nismo se zmotili. No, malo le. Tudi nekoliko lažje ekipe si niso dale kar tako ugnati in zmagovalci so resnično morali poiskati zadnje delčke moči, da so jih »potegnili«. Na koncu so bili najmočnejši Škalčani (zaslužen, saj smo brez tehtanja ugotovili, da so bili tudi najtežji), nekoliko lažji so bili Mislinjčani, na tretjem mestu pa so se pri vlečenju vrvi uvrstili korenjaki iz Veličine. V metanju kamna je bil domači tekmovalac Rošar je za nekaj dekagramov močnejši od soimenjaka iz ekipe Mislinje in Pešolja, prav tako iz Mislinje, ki

da s pravim trnkom, Mislinjčanke le eno manj, tretje so bile Konovčanke, katerim so se roke le malce preveč tresle. Na suho so »vrgle« le šest rib.

Največ preglavic so imele tekmovalke pri nošenju vode v vedru na glavi. Mladim tekmovalkam ni bilo verjetno nikoli tako treba nositi vode, saj imajo v stanovanjih vodovodne pipe. Če ni bilo v ekipah tudi starejših tekmovalk, bi bila posoda na nasprotni strani, v katero so morale prenesti čimveč vode, verjetno povsem prazna. No, le tu in tam je bila kakšna izjema. Ko pa so si vedro z vodo postavile na glavo starejše tekmovalke, strahu, da bi jim te zletele z nje, ni bilo. Mirna drža, miren korak, in vse več prenešene vode na nasprotni

Prisrčno srečanje »nekdanjih škalsčanov«

strani. Pri tem delu je gledalce gotovo najbolj navdušila kar 64-letna Angela Apšner iz Gaberk. Imeli smo občutek, da bi lahko vso popoldne nosila vodo, brez kakšne razlite kapljice. Enako velja za mlajši tekmovalki Hliševo iz Gaberk (prenesla je največ vode) in Virbnikovo (Škale), osvojila je drugo mesto, Angela pa je bila tretja.

Prireditelji olimpiade so tekmovalce presenetili tudi z zelo zahtevnim vprašanjem. Domačin Jože Arlič je na sredino tekmovalnega prostora pripeljal s kočem velik parizar in s tem spomnil na nekdanje škalske »furmane«. To je bilo tisto, kar je pred začetkom iger napovedal predsednik škalskega Partizana Herman Arlič: »Vsako leto bomo poskušali tekmovalcem in gledalcem predstaviti nekaj izvirnega, kar je bilo včasih v kraju. Tako smo se letos prvič odločili prikazati škalske »furmane«, nekdanjo znamenitost našega kraja.«

To pa ni bila edina novost ali znamenitost na letošnji vaški olimpiadi v Škalah. Srečali so se namreč tudi nekdanji krajanje Škal, krajanje, ki bodo Škalčani ostali po srcu gotovo vse do konca svojega življenja. Iz kraja so se morali izseliti, ker je bila njihova domačija na ugreznem območju.

Prisrčno so jim zaploskali gledalci, ko jih je predsednik Partizana povabil pred govorniki oder, in ko jih je nagovoril sekretar krajevnice SZDL.

Ritmična skupina Tina med nastopom

Adolf Lipnik ter jim izročil tudi spominska darila.

Ob robu prireditvenega prostora so postavili organizatorji tudi zemljevid, s katerega smo lahko razbrali, koliko Škal se je pogreznilo! To je tretjina ozemlja in več kot 62 domačij ali kar polovico prejšnjih Škal. Te so imele približno 127 števil. No, danes imamo spet nekaj več kot 130 hišnih števil,« je povedal Adolf Lipnik.

Za zelo prisrčen sprejem so se krajanje iz nekdanjega južnega naselja Pleterje, ki je danes v

glavem že pod vodo, pa vzhodnega dela Škal itd. oddolžili z njihovo domačo pesmijo »Prav lepa je ta Škalska fara.«

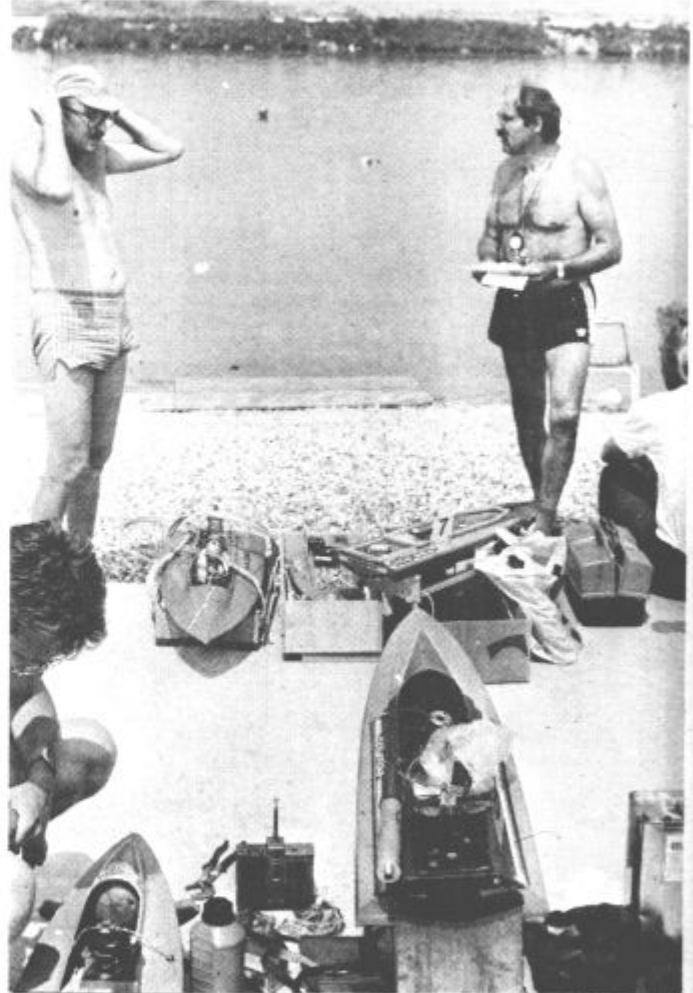
Zapis z druge vaške olimpiade bi bil nepopoln, če ne bi omenil še kuharske razstave, razstave domačih jedi, ki so jo pripravile tamkajšnje gospodinje v prostorih starega gasilskega doma. Mnogi so se komaj zadrževali, da niso posegli po njih. So pa to priložnost izkoristili zvečer na javni dražbi, ko so za nekatere dobrine odšteli tudi po nekaj starih stotisočakov. Stane Vovk

Korak najstarejše tekmovalke Angele Apšner je bil zelo miren

Uh, saj mi pa ne smemo

Prejšnjo soboto so se pod okriljem praznovanja rudarskega praznika, na velenjskem jezeru pomerili tekmovalci daljinsko vodenih čolnov. Zanimivo tekmovanje je privabilo tudi številne gledalce.

Končno skupna ponudba

Pred dnevi so v Rdeči dvorani odprli novo poslovalnico Kompas in tako po dolgoletnih prizadevanjih združili ponudbo in prodajo turističnih ter agencijskih uslug in storitev. Pobudo za ta pomemben korak je dala Gorenje, ob tem pa velja povedati, da bo Kompas sredi avgusta odprl svojo poslovalnico tudi v sami tovarni Gorenje. To je seveda le prvi korak pri združevanju turističnih in gostinskih zmogljivosti v Saleški dolini, saj bodo delegati zborov skupščine občine Velenje na svoji prvi naslednji seji potrdili razvojni program turistične dejavnosti in skoraj zagotovo določili tudi skupnega nosilca. Pri tem bo seveda potrebno sodelovanje vseh nosilcev te dejavnosti. Priznanje torej Gorenju in Kompasju za prvi korak in obetavno spodbudo.

